

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 245

ANY XXI

JULIOL 1984

D'arròs n'hi havia a dojo, però com que era bo i la gana no va aflluixar, no en va quedar pas gens. INSTANTÀNIA DE LA «GRAN PAELLADA» DEL DIA 24 DE JUNY.

SIÓ **Recomana**

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa, Joan Pijuan, Anna Santacreu i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus

Col.laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Josep Farreny, Jaume Figuera, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera, Magda Trepà, Guillellem Viladot, Ferran Ros i Jordi Martí.

Edita:

Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col.laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Imprimeix: Offset Antoni Figueras.

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus, 10 Agramunt (Lleida)

*Subscripció anual: Espanya 800 ptes.
Estranger 900 ptes.
Número sol: 75 ptes.*

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a:

*Pere Mora - Tel. 39 03 81
o bé - Tel. 39 00 57*

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col.laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col.laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10), abans del dia 25 del mes anterior.

UN LLIBRE: Això aviat farà figa, de Vicenç Riera Llorca.
Ed. 62.

UNA REVISTA: L'Avenç, mensual d'història.

ALS DIARIS: La Finestra, cada dia a l'AVUI, per F. de P. Bruguera.

A LA RÀDIO: Cada dissabte Ràdio SIÓ, de 2/4 d'una a les tres de la tarda.

A LA T.V.: Els Borgia, els dissabtes a les 21,30 a T.V.3.

INFORMACIÓ AGRAMUNTINA A LA RÀDIO

Ràdio Sió: Cada dissabte informació general i esportiva a partir de les 14 hores.

Ràdio Cadena Tàrrrega: Informació general els dimarts i els divendres al matí.

Ràdio Popular de Lleida: Informació general els dimecres a 2/4 de 8 del vespre.

Ràdio Terra Ferma (F.M. 93,8 Mhz) Cadena 13: A les ràdio notícies de 2/4 de 2 del migdia i a les 8 del vespre.

Ràdio Cervera (F.M. 100 Mhz) Cadena 13: Informació general els matins d'11 a 1.

Ràdio Ponent (F.M. 98 Mhz): Informació general els dijous a 2/4 de 2 del migdia.

LLIBRERIA
PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

JUNY

diumenge, 3 - TROBADA DE CORALS INFANTILS

Ahir a la tarda arribaren els components de la coral infantil «Plou i fa sol» de La Garriga, per conuiuere, aquest cap de setmana, amb famílies de membres de la coral infantil «Bon Cant» de la Vila, dins els actes programats amb motiu de la 17ª Trobada de Corals Infantils de Catalunya.

Aquesta tarda i com a cloenda de la seva estança entre nosaltres, les dues corals han ofert un molt reixit Concert a l'Església Parroquial.

PRIMERES COMUNIONS

Avui s'ha celebrat el segon torn (el primer fou el passat diumenge 27 de maig) de la Primera Comunió dels infants. En total han estat una cinquantena de nens i nenes, que han participat plenament per primera vegada en la Santa Missa rebent-hi el Cos i Sang de Crist.

dissabte, 9 - CONFIRMACIONS

El nostre Bisbe Joan, aquesta tarda ha estat unes hores entre nosaltres, per impartir el sacrament de la Confirmació a una seixantena de nois i noies, que amb aquest sacrament acaben la seva iniciació cristiana.

RODA DE TEATRE

Al Casal, aquest vespre, hi ha acudit poca gent per assistir a l'última representació teatral del 9è. Pla d'Acció Cultural, que s'ha desenvolupat al llarg d'aquests darrers mesos. Ha estat el grup de teatre independent RUSC de Manlleu, que ha presentat l'obra de Josep Mª Benet i Jornet «Descripció d'un paisatge».

divendres, 15 - ESCOLA DE MÚSICA

Al col·legi de les Religioses hi ha tingut lloc, aquest vespre, un concert de fi de curs, que la seixantena d'alumnes d'aquest centre han ofert als seus familiars, com a cloenda del curs 1983-84.

dissabte, 16 - EXÀMENS DE CATALÀ

Aquest dissabte i el passat, ha tingut lloc a la nostra Vila els exàmens dels nivells elemental i mitjà, dels Cursos de Català per a adults, que organitza el departament de lingüística de la Generalitat que, a les terres de Ponent, sols es realitzen a Lleida i a Agramunt. Es per això que un centenar d'aspirants per obtenir aquests títols s'han desplaçat aquí, de diferents comarques, per examinar-se.

dilluns, 18 - ACCIDENT LABORAL

El veí d'Agramunt Jesús Pérez i García de 29 anys, que estava treballant a Ponts, ha tingut un accident laboral que, dissortadament, li ha causat la mort. No cal dir de la consternació del veïnat de la Vila.

dimecres, 20 - DENOMINACIÓ DEL TORRÓ D'AGRAMUNT

Les quatre empreses torronaires de la Vila, han demanat i els ha estat concedit, pel Departament de Comerç de la Generalitat, la denominació de qualitat i origen pel nostre torró d'Agramunt, per garantir la seva qualitat i en defensa de possibles imitacions; assegurant així la seva fabricació local i amb fórmules apropiades.

AGRAÏMENT

Malgrat córrer el risc de caure en el tòpic, perquè aquests dies se n'ha parlat molt, creiem que com a mínim és gairebé una obligació parlar d'arròs.

Però no per fer menció d'una manera concreta i puntual de l'arròs amb peix i a la cassola que amb motiu de les Jornades Culturals recentment celebrades ens n'ha fet ofrena (gairebé), la Conselleria de Cultura del nostre Consistori, sinó que més aviat —i perquè així ens ho mana la consciència—, per referir-nos a tot allò que es va coure en el que podríem dir-ne la rebotiga de la cassolada.

Perquè dedicar-nos solament a fer elogis (i aquests han estat unànims) del saborosíssim arròs que en va sortir i que tothom va cruspir-se amb fruïció, oblidant tot un estol de voluntaria i voluntariosos convilatans que el duren a terme, ens sembla que seria, si més no, una flagrant absència d'agraïment i públic reconeixement.

Cal haver vist, per comprendre-ho, la feïnada ingent de reunir els ingredients, netejar-los, triar-los, sofregir-los i deixar-los llestos i a punt per l'endemà. I tot això que dit així és d'una aparent facilitat, no deixa de tenir també els seus escolls, essentne potser el més important el conservar i mantenir l'esperit d'alegre companyonia que aglutinà en totes les llargues hores de preparació els components del grup que acceptà (sense esperar res a canvi), la responsabilitat de menar a bon terme l'empresa escomesa.

I suportar estoïcament i amb alegria els neguits de darrera hora amb el dubte de l'èxit o el fracàs, sota un sol aclaparador recolzat encara, per si hi feia falta, per l'ardorós esblaiement del caliu d'uns focs gegantins.

És per tot això que, davant la possibilitat que l'eufòria que regnava al Passeig fes passar desapercebut tot l'esforç realitzat, volem retre un públic agraïment al col·lectiu que s'entestà en la consecució ben lloable de l'afer i encoratjar-los per a una nova edició.

GRÀCIES AMICS!.

«SIÓ».

- Agenda

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Queviures NATI TORRA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Confeccions SIÓ SA

Polígon Industrial

EXPOSICIÓ

Una nova exposició al Museu. Aquests dies se'n podrà veure una de molt reixida, d'un centenar de treballs fets pels escolars locals amb motiu dels «20 anys de SIÓ».

divendres, 20 - REVETLLES DE SANT JOAN I SANT PERE

En ser dies feiners les revetlles de Sant Joan i Sant Pere —nits de focs i sorolls—, han quedat una mica apagades en la seva celebració. La més reixida ha estat la de Sant Joan, amb actes ja programats dins les Jornades Culturals.

JORNADES CULTURALS

Aquests dies s'estan realitzant puntualment els diferents actes programats per les Jornades Culturals, que ha organitzat la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament. D'ells trobareu àmplia informació en aquest ma-teix SIÓ.

dissabte, 30 - COLLITA

A l'hora de tancar aquesta edició s'inicia la campanya de recollida de cereals. Es preveu una collita òptima, i es parla de rendiments de l'ordi de més de 30 per una.

ELS VEÏNS D'OSSÓ AL SEGLE XVII

L'any 1667, ja fa una colla de dies, havia mort un tal Josep Cambrós, ciutadà honorat de Barcelona; en el testament deixà la meitat dels seus béns per causes pies, les quals havia d'administrar la Comunitat de Preveres Beneficiats d'Agramunt. Entre aquests béns hi havia uns censals que li prestaven la gent i la Universitat (Ajuntament) d'Ossó de Sió, que aleshores només era anomenat Ossó sense cap més afegitura.

Per tal de posar en pràctica les últimes voluntats del senyor Cambrós, els Beneficiats agramutins es posen en contacte amb els habitants d'Ossó, però les dificultats per cobrar els censals són insuperables i els Beneficiats ho reconeixien explícitament: la gent d'Ossó és pobra i no pot pagar per la senzilla raó que no té diners.

Passen els anys i el 1677 ja parlen de fer concòrdia, o sigui de buscar la manera de redimir els censals i no haver-hi de pensar més. Però l'intent no arriba a fi de bé; és de creure que si no tenien recursos per pagar les pensions anuals, mal podien pensar en amortitzacions. Finalment la concòrdia es formalitza l'any 1693 i ho acaben de pagar l'any 1707.

Tot el que acabem de dir i els noms i les xifres que esmentarem després, es troba escrit en un Llibre de Memo-

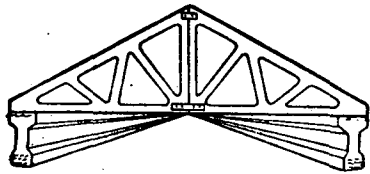
rials de l'Arxiu Parroquial d'Agramunt, actualment dipositat a la Seu d'Urgell. En tot aquest assumpte els Beneficiats manifesten molta comprensió, segurament eren conscients que una bona Causa Pia, una manera ben piadosa d'agradar a Déu Nostre Senyor, era treure cargués als humils pagesos que esgarrapaven la terra del terme d'Ossó.

En aquesta mateixa plana el lector trobarà la llista dels obligats a pagar censal al senyor Cambrós, que segurament eren tots els veïns del poble. Alguns noms són repetits perquè tenen dos censals, o sigui la quantitat sobre la qual hi és esmentat el **preu** del censal, o sigui la quantitat sobre la qual es cobrava, i la **pensió** que anualment havien de satisfer, que era el cinc per cent del **preu** o capital. Tant el **preu** com la **pensió** s'expressen en lliures, sous, diners i fraccions més petites que segurament són mig diner i un quart de diner. Recordem que la lliura tenia vint sous i el sou dotza diners; la lliura venia a valer 2,66 pessetes.

També és curiós constatar que la majoria dels cognoms que figuren en aquesta relació del segle XVII, han arribat fins als nostres dies, a Ossó mateix o en els pobles del seu municipi.

Veïns d'Ossó	PREU DEL CENSAL			PENSÍO ANUAL				
	lliures	sous	diners	lliures	sous	diners	1/2 din.	1/4 din.
Josep Farrer	5	6	—	—	5	3	1	—
Geroni Vall	14	—	10	—	14	—	1	—
Pere Badal	42	15	—	2	2	9	—	—
Isidro Robió	8	19	9	1	10	8	—	1
Francisco Balagueró	30	13	9	1	10	8	1	—
Joan Porta	23	19	6	1	3	11	1	—
Pere Vendrell	19	2	6	—	19	1	1	—
Pere Joan Tallaví	22	15	9	1	2	9	1	—
Aleix Torres	48	—	9	2	8	—	1	—
Joseph Planes	10	12	9	—	10	7	1	—
Elisabet Garriga	11	15	4	—	11	9	—	1
Joseph Costafreda	6	12	9	—	6	7	1	—
Masià Pyera	20	1	1	1	—	—	1	—
Magí Vernaus	15	9	13	—	15	7	1	1
Maria Calderó	8	8	—	—	8	4	—	—
Joseph Garriga	18	1	3	—	18	—	1	1
Matheu Sans	18	15	6	—	18	—	—	1
Joseph Garriga	30	—	—	1	10	—	—	—
Geroni Ball i altres	9	—	—	—	9	—	—	—
Maria Calderó	7	8	4	—	7	5	—	—
Elisabet Garriga	14	5	—	—	14	3	—	—
la Universitat	866	11	3	43	6	6	1	1

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

Tel. 39 07 36

Turrone's, B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

De llibres

JOSEP MARIA ESPINÀS

Viatge a la Segarra
col.lecció Pinya de Rosa, 5
editorial Dopesa, Barcelona (1972)
191 pàgines
preu: 100 pessetes (fira del llibre vell).

Si voleu passar unes vacances diferents, si voleu fer unes vacances profitoses, si us agrada viatjar, cansarvos, trobar aventures, si, en definitiva, voleu descobrir la terra, els pobles... la gent, no cal pas que aneu gaire lluny, seguiu, senzillament, l'exemple d'en Josep Maria Espinàs: agafeu unes alforges i un bon calçat i feu un viatge a peu per qualsevol de les nostres comarques.

El **Viatge a la Segarra** és un llibre nascut d'un viatge ben particular: un viatge a peu. «Un viatge a peu —ens diu el propi autor—, de poble en poble, de sorpresa en sorpresa, és un exercici de vida, una mena de gimnàstica d'estímuls, i m'apresso a dir que la Segarra no m'ha decebut gens en aquest sentit, ben al contrari». Josep Maria Espinàs ens ofereix, doncs, una crònica ben sucosa del seu tercer viatge a peu, fet fa vint-i-dos estius, és a dir el 1962. Amb anterioritat ja havia portat a terme el **Viatge al Pirineu de Lleida i el Viatge al Priorat**.

No volem fer una presentació biogràfica acurada perquè en J.Mª Espinàs és un escriptor prou conegut. Alguns lectors el recordaran cap als anys seixanta com un dels cantants dels Setze Jutges en els inicis de la Nova Cançó Catalana; altres ben segur que n'han llegit alguna novel·la o algun llibre de contes com **Dotze bumerangs** (1954), **Tots som iguals** (1966), **Combat de nit** (1959), **Varietés** (1959), etc.; tots, però, certament l'hauran llegit alguna vegada a través dels seus articles periodístics a «Destino», «Serra d'Or» o, sobretot, en la seva col·laboració diària «A la vora de...» de l'«Avui».

Encara que sembli una ximpleria o una absurda clari-vidència, vull dir que **Viatge a la Segarra** és un llibre de viatges. Es tracta, doncs, d'un assaig, d'una crònica personal d'uns dies. No hi ha res de ficció ni de novel·lesc. Tot parteix d'una realitat viscuda. No cal insistir-hi: el gènere és conegut a bastament.

És un llibre que ens sembla suggerent i recomanable a tots els lectors de «Sió» per un seguit de raons:

— La primera, i la més important, és que el viatge se circumscriu als límits geogràfics de la Segarra (a partir de la Divisió Territorial de Catalunya de l'any 1933, feta per la Generalitat) i, per aquesta raó, l'autor visita i parla de tota una colla de pobles que són a la part més alta de la Ribera del Sió: L'Aranyó, Montcortés, Tarroja, Sedó, Hostafrancs, Concabella i Les Pallargues. És un llibre, doncs, que tracta de coses molt nostres i que tots estimem i coneixem força bé.

— La segona raó és perquè qualsevol llibre d'Espinàs, gràcies a la seva ploma àgil i amena, fa de bon llegir. Alhora que les seves opinions i consideracions (sempre encertades i mesurades i, a la vegada, molt humanes i molt nostres, vull dir «catalanes») sempre són agradables de ser «escoltades».

— Tercerament —i aquesta és la més personal—, perquè amb el seu **Viatge a la Segarra**, J.Mª Espinàs ens dona un exemple de com s'ha de viatjar quan fem turisme: amb els ulls i el cor esbatanat, amb ganes d'arribar a comprendre i estimar una terra i uns homes.

Feu-ne, si més no, un tast:

«A la plaça de Sanaüja hi fa de bon estar. Sobretot quan hom duu encara, a les cames, el pes d'un llarg camí a peu i a les espatlles el sol d'estiu de la Segarra.

Se m'ha fet fosc assegut als porxos de la plaça. Tres homes han vingut a seure al meu costat, però hem trigat a dir-nos alguna cosa. (...)

— Sí, aquí ens coneixem tots ja ho crec.

— Però, mireu —em diuen— més que res ens coneixem pel nom de les cases.

— Pel nom de les cases?

— Això: el de cal Baster diguem. I cal Fum, que es diuen...Veieu?, que em matin si me'n recordo com es diuen els de cal Fum.

Un home petit, d'ulls negres, s'hi fica:

— No us penseu, ja en tenim de molts estranys, al poble. Com a cal Cagamutxu.

Algú fa una rialleta, curta.

— I no hi ha qui els esborri, aquests mots. Mireu, l'altre dia en Serafi Moncunill, de ca l'Espartero, va haver de fer la declaració i va posar-hi Serafin Espartero. Què us sembla, ni se'n va recordar que es deia Moncunill».
(pàgines 70-71).

Joan Puig i Ribera

RÀDIO-SIÓ
(106,5 Mhz)

tots els dissabtes de 2/4 d'1 a 3 de la tarda
escolteu
Ràdio Sió
emissora municipal d'Agramunt i la Ribera
banda F.M. 106.5 Mhz

Noticiari de la Ribera del Sió

LA SENTIU DE SIÓ

(Informa, M^a del Remei Galceran i Solà)

* A mig juny ja van obrir les piscines municipals, i com la calor apreta força, la gent hi acudeix tot sovint, ja es disposa dels nous vestuaris que estan molt bé. A més a més, està previst fer també enguany, cursets de natació.

* Les obres del mur del carrer l'Aubaga i la plaça de l'església ja estan enllestides, ha quedat un bon mirador. I ara han començat les obres de la costa que puja des del carrer la Solana fins a l'església.

* Aquest mes també s'ha canviat el president de la Cooperativa del Camp. Ha substituït el lloc de Francesc Guillaument, Antoni Amorós.

* La jovenalla va treballar força la tarda del 23 de juny per recollir cartrons, papers, etc. per fer una bona foguera per la revetlla del vespre. La gresca de St. Joan enguany va estar acompanyada de molts petards que van ajudar a esbargir un aire d'alegria.

* Els pagesos ja han començat a segar l'ordi i de moment estan força contents perquè el rendiment és bo. Millor, i que continui.

MONTGAI

(Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Durant els darrers dies de maig i principis de juny, la pluja va ser la principal protagonista, ja que gairebé cada dia vam tenir aigua. Aquest any, la dita popular de «Al maig cada dia un raig» va ser ben certa. Les primeres pluges van ser beneficioses pels camps, però al final, ja sobrava, tanta aigua.

Últimament, hi ha hagut molts casaments al nostre poble. El dia 26 de maig n'hi va haver dos. A la una del migdia es va casar Eugeni Figuera, d'Agramunt amb Assumpció Grau. A les dues es casaven Gaietà Gabernet i Maricel Vidal. El dia 9 de juny hi hagué una altra boda, però a Solsona, entre Pere Irla, d'Ogern i Teresa Solé. També han anat les amonestacions de Jaume Pujal i Mª Neus Baigés, de Bellví. A tots els desitjem moltes felicitats. El nombre d'habitants del poble no augmentarà, si no tot el contrari, ja que totes aquestes parelles viuran fora del poble.

El dia 1 de juny, el col·legi va organitzar per a tots els alumnes, pares i d'altra gent que hi volgués anar, una excursió a Barcelona, es visità al matí, les caves de Sant Sadurní d'Anoia.

Per la tarda es visitava el Palau de la Generalitat i el Museu de Cera. L'excursió va tenir molt èxit, i es van omplir dos autocars.

El dia 10 de juny, va passar també per Montgai la volta ciclista a Lleida. Bastanta gent es reuniren a la plaça per aplaudir el gran nombre de corredors participants.

La quitxalla té a prop ja les vacances d'estiu, ja que el col·legi aviat tancarà les seves portes. Per uns

quants dies (alguns potser no) podran deixar els llibres, i jugar i disfrutar del bon temps, igual que tothom.

BUTSÈNIT

(Informa, Antonieta Teixidó)

* El passat dia 3 de juny tingué lloc al nostre poble la 1ª Comunió de sis infants, tres nens i tres nenes. Fou una festa molt bonica.

* També aquest passat dia 5 de juny i per celebrar la fi del curs de català que s'estava portant a terme a Butsènit, vàrem fer un sopar tots els que hi assistirem i en el que es va passar una estona molt animada; però la fi total d'aquest curset, va ésser el dissabte dia 16, en que vàrem anar a exàmens. Aquest examen tingué lloc a l'Institut d'Agramunt. Esperem que els resultats siguin bons per a tots.

* Per altra part no podem menys que fer menció a la calor que sembla ésser que ha arribat de sobte.

PRADELL

(Informa, Pau Font i Solé)

FESTA MAJOR. Els dies 10 i 11 vam celebrar la Festa Major. El diumenge l'encetàrem amb la Santa Missa, molt solemne ja que varen rebre la primera Comunió dos nens, el Sergi i el Francesc. Vénen tota la família a passar els caps de setmana a la masia de cal «Rito». En sortir de Missa, ja hi havia els gegants esperant junt amb els músics i es va fer una «cercavila» pel poble que acabà a la Plaça Major, amb ballada de sardanes, es convidà tothom a vermut. Per la tarda concert de música Popular. El primer dia de festa s'acabà amb dues sessions de ball, l'última de les quals durà fins a altes hores de la matinada.

El dilluns al matí s'organitzaren cucanyes per als més petits, tots disfrutàrem, varen ser molt animades, i a la tarda es va jugar un partit de futbol. Després del futbol, el típic «lluït ball» i fi de festa fins l'any que ve, si Déu vol.

No totes les notícies són bones. Cal lamentar, desgraciadament, la mort el dia 14, després de llarga malaltia de la Dolors Vilapriño i Padullés de cal Pedrós, a.c.s.

Però un dels esdeveniments més esperats del mes, va ser les noces que contragueren el dia 23 la Montse Sangrà i Camats (de cal Tossalet) i el Jordi Duran i Subarroca de Guissona. Ja feia anys que no veiem una boda a Pradell, i aquesta va ser prou lluïda, tothom en vàrem disfrutar. La Montse i el Jordi viuran a Guissona, moltes felicitats.

El dia 23 es va fer la típica revetlla de Sant Joan, amb un gran foc i espetegadissa de petards i palles borratxes, es passà una nit molt animada.

Per altra part ja s'ha començat a segar. Malgrat l'ajaguda de l'ordi degut a les últimes pluges esperem (i desitgem) que la collita vagi bé d'una punyetera vegada!

PREIXENS

(Informa, Rosa i Teresa Vilanova i Areny)

Hola amics: Aquest mes al nostre poble estem tots molt animats, sobretot la quitxalla, perquè ja se'ls ha acabat la temporada de la feina, dos mesos de vacances!! Qui pogués fer-los.

Ara, no us penseu, la canalla de l'escola no són pas egoistes i volen compartir la seva alegria: L'últim dia de classe, divendres dia 22, per celebrar el fi de curs es va fer un lluit festival. Hi va assistir tot el poble (i es pot dir que sense cap excepció) i bastanta gent forastera, parents dels alumnes, amics... etc. Gairebé semblava Festa Major.

A dalt a l'escenari hi van actuar des dels petits de pàrvuls, fins els més grans: els de cinquè. Hi va haver molta varietat, tot molt ben organitzat i interpretat. Els més petitons van realitzar unes actuacions més senzilles, però tot i amb això boniques i divertides i els més grans interpretant cançons, teatre i balls que per cert fins i tot varen arribar a ballar-nos un típic però molt difícil ball de bastons, ens van deixar a tots bocabadats. Des d'aquí moltes felicitats als petits i en especial al mestre: Sr. Antoni i al Sr. Ricard, mestre de música.

També es va organitzar una excursió, els nens de Preixens juntament amb els d'Iborra, van anar a passar el dia fora de casa acompanyats de pares i mares.

El seu itinerari va ésser: A Reus a veure la fàbrica de caramels, a dinar en un camping i després a veure la subhasta del peix a l'Ametlla de Mar. Va ser un dia molt bonic i van arribar tots contents i torrats pel sol.

I és clar, en la revetlla de Sant Joan no hi podia faltar el tradicional foc amb petards i coets.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa, Antonieta Figueres)

JUNY. La nena Rosalia Casadesús Torres (resident a Barcelona) a l'igual que en el seu dia van fer les seves germanes va rebre a Jesús Eucaristia aquí al nostre poble el dia de pasqua, dia 10, que la felicitat d'aquest dia li duri tota la vida. Des d'aquí felicitats.

REVELLLA. La revetlla de Sant Joan com en tants indrets dels nostres pobles es va fer el tradicional foc i es van tirar petards, la quitxalla s'ho va passar molt bé enmig de crits i soroll en esclatar els petards.

CORPUS. Va ésser dia de treball aquí a Catalunya es va traslladar al diumenge i es va fer la processó a la tarda però hi va haver-hi molt poca assistència, aquestes festes tot i que l'essència sigui la mateixa deixen molt per desitjar en intentar reviure-les fora del dia en que s'estava acostumat.

RETORN. El jove Ramon Llena aquesta setmana última del mes ja ha tornat de la mili, sembla que fa

quatre dies que us deia que li havia tocat a Mallorca i ja és aquí. Benvingut a casa.

ENSURT. El que van sofrir una família d'aquí en ésser atropellat el seu fill a Agramunt, per un cotxe, per sort tot va quedar en un bon espant.

MONTCLAR

(Informen, M^a del Mar Novell i Iolanda Padullés)

OBRES. A Montclar s'està portant a terme una obra que beneficiarà tot el poble; la construcció d'un dipòsit d'aigua.

El dipòsit es construeix per a un millor abastament d'aigua, ja que seran dos, llavors, els proveïdors d'aigua que utilitzarà el veïnat. Les condicions de l'antic són immillorables. El nou dipòsit és edificat al costat de l'antic proveïdor.

Aquest mes una vegada acabats els plànols s'ha començat la construcció.

Esperem que ara més que mai, Montclar disposi d'un immillorable servei d'aigües.

FESTES. En quant a les festes cal parlar de Sant Joan, Corpus Christi i la preparació de la Festa Major.

De Sant Joan podem dir que és una de les festes que afecta als infants, no la festa pròpiament dita sinó la vigília protagonitzada per les fogates tradicionals que es celebren cada any.

El foc poc a poc es menja les cadires velles, els papers, ninots... La nit va gaudint d'un encant especial.

En quant al dia assenyalat la importància fou per als que celebraren la seva onomàstica.

Corpus Christi, aquest any s'ha celebrat el diumenge 24, coincidint amb la de Sant Joan. Al matí missa cantada per mossèn Miquel Ribera, i a la tarda, processó pels carrers engalanats de flors, i diferents altars fets en honor de l'«Altíssim Sagrament», repartits per les diferents parts del poble. La diada va ser ben esplendorosa.

Parlant ja de les festes venidores, cal tenir en compte el dia de Sant Jaume, 25 de juliol, que si bé encara manquen dies, la joventut ja prepara la Festa Major amb gran il·lusió i interès.

La novetat d'aquest any és que: es farà un «festival» fet com ja he dit pels joves, que no sols hi haurà «scalanifi», sinó també música en directe interpretada per nosaltres. Els assajos ocupen part del nostre temps.

Poc a poc ens preparem pel 25, que ja en tornarem a parlar degut que seran d'altres els espectacles que es presentaran.

NAIXEMENT. Cal també tenir en compte l'arribada d'un infant, nen en aquest cas, fill de Jordi Fontaner i Ramona Eroles, va néixer aquest mes portant l'alegria a la llar.

Montclar no desmereix.

SERVEI MILITAR. També aquest mes un jove ha marxat temporalment per a fer el servei militar i servir a la pàtria, es tracta de Joan Anton Farré que ha estat destinat a Girona.

Desitgem que el personal no es mostri massa dur amb ell, i tingui una estància ben agradable.

PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Informa, Joan Avellana i Mora)

OBRES. La família Pla, ha ensorrat una casa vella, i ara als baixos hi fan un cobert, i a sobre el mateix, un pis.

La família Santamaria, han enrunat un cobert ensorrat, amb la intenció de fer-hi un jardí.

La família Farran, després d'uns anys, tornen a fer reformes a la casa.

NEIXEMENT I BATEIG. El dia 3 de maig, va néixer una nena, filla de Josep Guixé i Elena Torres, la qual fou batejada el dia 11 de juny a l'església de Puigverd, van ésser padrins Joan Guixé i Josefa Martínez, li posaren el nom d'Elena. Donem les felicitats a tota la família Guixé.

FESTA DELS JUBILATS. El dia 3 de juny, es va fer la Festa dels Jubilats. La festa que va ésser molt bonica, va començar amb la celebració de la Santa Missa, a la qual i van assistir tots es jubilats amb el corresponent acompanyant, després en sortir a la Plaça, s'obsequià els mateixos amb un obsequi, generositat de la Caixa de Pensions.

Tot seguit, el grup de dansa Sicoris de Lleida, ens va amenitzar amb una sèrie de balls regionals, amb l'agraf de tot el públic assistent.

A la tarda, i per la mainada va venir un grup d'animació, el qual va agradar molt a petits i grans, i així, per acabar la festa, es va fer un lluit ball.

DEFUNCIÓ. El dia 14, ens va deixar Mateu Roig i Mallol, a l'edat de 82 anys. Donem el més sincer pesar a tota la família.

CAMINS. Com és de costum en aquestes dades, els tractors i carrosses es mobilitzen per arreglar els camins, ja que a l'estiu, es quan hi passa més moviment.

REVELLA. La revetlla de Sant Joan, es caracteritza pels famosos focs i petards, que aquest any, a Puigverd, com és de costum, tampoc no hi van faltar i van fer soroll bona part de la nit.

CASTELLNOU D'OSSO
(Informa, Mª Rosa Sendrós)

Durant la primera setmana de juny es van arreglar la major part dels camins del terme de Castellnou amb una subvenció d'IRIDA i amb diners del poble.

Aquest mes la família Jové ha comprat una recol·lectora amb la que aquest any començarà a segar i la família Anguera ha canviat un cotxe Ford Fiesta per un Crysler. També aquesta primavera Josep Anguera ha comprat un camió més gran que el que tenia abans.

Durant la última setmana de juny gairebé tots els pagesos han començat a segar. Aquest any es comença la sega més tard que altres anys degut a les pluges.

El dia 23 al vespre també es va encendre el foc de Sant Joan com cada any.

A Castellnou hi ha dues famílies que venen planters. Això fa que bastanta gent entri al nostre poble durant el temps en que es planten la major part de les hortalses. Aquesta primavera, com altres anys també han venut molts planters. Una de les famílies que es dedica a aquest negoci és la família Jové que ven els seus

planters a l'hort que té vora la carretera i a alguns mercats dels voltants. L'altra és la família Raig-Sans que ven els seus planters en el seu hort.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT
(Informa, Tere Rovira)

JUNY. El dia 10, es va celebrar, a l'església del nostre poble, el casament de Pepita Gilabert i Nicolàs Carrion. Feia anys que no hi havia hagut cap boda.

Ambient d'alegria, un temps magnífic i petards i una traca a l'hora de sortir la parella de l'església.

Moltes, moltes felicitats. Que l'alegria d'aquell dia, duri molts anys.

Com cada any, no varen faltar els focs de St. Joan i de St. Pere, amb uns ninots, fets pel jovent, del tot originals.

Els Joans, Paus i Peres, van treure galetes i beure i així vàrem passar una estona reunits.

En els últims dies d'aquest mes, que, sembla que ja s'ha decidit a fer «estiu», s'ha començat la tasca del segar, i amb molt bons resultats.

OSSÓ DE SIÓ
(Informa, Carme Miralles)

A principis de mes es desenvolupà una reunió convocada per l'Hospital General de Catalunya amb la finalitat de fer socis. Durant el transcurs d'aquesta a més es passà unes pel·lícules sobre com era l'Hospital per dins, les habitacions que hi havia, els serveis, etc.

El dia 22, s'acabà d'arreglar l'últim carrer que es empavimentà i s'hi col·locà una barana.

La vigília de Sant Joan fou també celebrada en aquest poble, la quitxalla passà per les cases a recollir llenya, capses... perquè a la nit es pogué encendre el tradicional foc de Sant Joan. Aquest fou molt concorregut, es menjà coca i es begué xampany. Al final la quitxalla saltà el foc.

El dia 24 —Sant Joan— es celebrà la processó de Corpus encara que aquest dia era dijous. S'instaurà un altar a la plaça de baix ple de flors. Hi assistí quasi tot el poble.

Ja ha començat l'estiu, per fi ja no plou i els pagesos poden ja començar a recol·lectar. Esperem que la collita sigui tan bona com es preveia al principi.

El dia 22 la jovenalla acabà ja els seus estudis, per a ells ja han començat les vacances.

Fa pocs dies que es celebrà una reunió amb el motiu d'arrendar el terme per als corders. Se'l quedà un senyor de Tarragona, aquest que portarà el seu ramat viurà en la casa del capellà. Durant un temps aquest poble tindrà un habitant més.

BELLVER D'OSSÓ
(Informa, Jordi Pedró)

JA SE'NS HA CASAT EL PERE: El proppassat dia 26 de maig se'ns casava a Cervera el Pere Vall amb una noia molt maca d'aquella ciutat, la Genoveva Martínez.

Sembla que era ahir quan tots junts i amb calça curta

Noticiari de la Ribera del Sió

jugàvem a pilota per les eres, sembla que era ahir quan parlàvem del Pere a la «mili», sembla que era ahir... però és clar, tots ens anem fent grans. Ja hem deixat la pilota i fullejant Sió me n'adono que ja fa força dies que va tornar del servei. Pere i «Geno» des d'aquí per molts anys, que visqueu molts anys i molt feliços, i el vostre matrimoni sigui una lluna de mel permanent.

Aquests dies vam arreglar els camins entre tots. A més aprofitant que teníem la màquina i les carrosses enganxades es va dur uns carraus de pedra per arreglar el mur de la part de darrera de l'església. S'arreglarà el mur, el vallet i s'hi faran unes escales de pedra que sembla ser que abans, ja hi eren.

Amb sant Joan i el foc comencen les vacances llargues de l'estiu per als petits estudiants.

Amb l'estiu els ordís ja són torrats, acaben el seu cicle vital, ja espeteguen. Als pagesos, doncs, ara se'ls fa el mànec per fer vacances. De cara tots a la feina, a segar... De fet aquest any dóna gust arreplegar la collita per ara, encara que fa poc que s'ha començat, sembla que va molt bé.

DINAR: El dilluns de pasqua, dia 11 de juny, es va organitzar Un dinar per tot el poble on hi assistiren una seixantena de persones, joves i grans, homes i dones tots aplegats entorn la taula que es va improvisar a l'era de cal Marreco. El que varen menjar fou una paellada d'aquelles tan bones que se sol fer. Llàstima que jo no pogués ésser-hi per culpa dels examens, perquè segons m'han dit, era molt bona.

CONCABELLA I RATERA

(Informa: Roser Guàrdia i Balagueró)

Amics, ja hem arribat a l'estiu, estació molt esperada pels estudiants i pels quins no ho són també, les piscines dels nostres pobles s'omplen de gom a gom i es que ja es veu, les vacances són una forma de descans per a la persona que satisfà molt.

Bé, després d'aquest encapçalament tan estiuenc, parlem una mica d'aquest mes i comencem amb el dilluns de la segona pasqua, o sigui Pasqua Granada, encara que aquest dia no sigui de tanta tradició, fer aplecs ni anar a menjar al camp, no obstant alguns joves ho van ben aprofitar per fer una petita excursió i altres van anar a la platja.

El dia 21, festivitat de Corpus Christi, al nostre poble no es va celebrar pas i com arreu de Catalunya, va quedar traspasada pel diumenge vinent, festa, enguany, de Sant Joan. El costum que hi ha per aquest dia fou, doncs, acabada la missa sortir amb processó, amb els pendons de les majorales, l'un de la Mare de Déu del Roser i l'altre del Sagrat Cor de Jesús, també la bandera de la Sagrada Família portada per tres pares de família i el tàlem per sis voluntaris. El recorregut va ésser: donar un tomb al castell i altra vegada cap a la placeta de l'església on hi havia un altar molt ben guarnit amb una catifa feta de pètals de roses, hedra, etc. i testos de fulles per les vores. En acabar la processó, el nostre prevere, Mn. Josep Mª Santesmasses, va fer un sermó explicant una mica el que aquesta festivitat representa ja que és el dia de la Caritat Fraternal.

I arribem a la revetlla de Sant Joan, el solstici d'estiu. Aquesta nit es plena de propietats màgiques i les herbes són més bones, les plantes creixen amb major empena i hi passen tota mena de coses sorprenents. Entre altres, les bruixes surten dels seus amagatalls (com la nit de Sant Silvestre). La nit és fosca, propiciatòria dels encanteris. La flama preserva dels malefics i el foc purifica l'esperit i l'espai. Doncs en aquesta revetlla un bon nombre de veïns de Concabella i Ratera la van celebrar fent un bon foc a la placeta de les escoles i després un sopar de germanor al cafè a base de coques amb arengada, bons traguets de vi i de postres un gelat «ben fresquet».

Aquest mes de juliol, teniu-ho en compte: comencem preparar les nostres festes majors.

HOSTAFRANCS

(Informa, Roser Porta)

El passat diumenge dia 10 de Juny es va celebrar a Hostafrancs el Roser, festa tradicional que s'escau cada any el diumenge precedent al dilluns de Pasqua Granada. Va ser una diada joiosa i concorreguda de tota mena de visitants: amics, parents, veïns dels entorns... Tinguerem la sort de poder gaudir durant tot el dia d'un sol radiant, excepte a l'hora del ball de tarda en què, sobtadament, es desencadenà la pluja; aquesta, però, no féu sinó contribuir a que la sala de ball s'omplís de gom a gom, com feia anys que no s'omplia en aquesta festa de primavera. Ens amenitzaven el ball els «Harlems» de Cervera que, de les vuit a les onze de la tarda i de la una a les quatre de la matinada ens van fer bellugar al seu compàs d'allò millor. Com a nota peculiar, aquest any dansàrem el «Ball de Rams» amb una planta amb test i tot, en lloc del típic clavell o la rosa; la idea va tenir força èxit. El ball de nit es va veure un xic apagat per una avaria al circuit elèctric de l'escenari, que mantingué els músics sense tocar durant prop d'una hora. Els pocs que quedaven a la fi, però, no van deixar de ballar fins la darrera cançó. L'endemà, dilluns de Pasqua, no calia anar a treballar.

La festa del Roser es presentà amb una satisfacció prèvia i general: el dissabte anterior, dia 9 de juny, l'equip de footbito d'Hostafrancs es proclamà campió del Ier. Campionat municipal de Footbito que s'ha vingut disputant al polisportiu dels Plans de Sió durant els darrers mesos. El partit final fou disputat entre Montroig i Hostafrancs, i el resultat fou 8-2 a favor nostre. La victòria era ben merescuda: l'equip del nostre poble no ha perdut ni un sol partit en tot el campionat; el seu porter, l'Enric Bosch, ha estat el menys golejat, i el jugador Pelegrí, el màxim golejadore del torneig. El dissabte següent al de la final, dia 16, es disputà un partit entre els campions d'Hostafrancs i una selecció integrada pels jugadors més destacats dels altres equips, i tampoc aconseguiren derrotar els nostres nois. El resultat fou un empat d'1-1. Enhorabona a tots els equips participants, perquè han demostrat que l'esperit esportiu és viu en el nostre municipi, i han proporcionat a l'afició bons partits cada dissabte.

EL COMPTE DEL PAGÈS D'AVUI

El COMPTE PAGESIA de la Caixa d'Estalvis de Catalunya és un nou instrument que facilita al pagès la gestió de la seva explotació i li permet el finançament de les activitats.

El COMPTE PAGESIA ofereix:

Préstecs de Campanya, per a les despeses d'adobs, llavors, carburant, personal, etc.

Préstecs d'inversions.

Préstecs per a l'adquisició i rehabilitació d'habitatges.

Estat de comptes trimestral i anual que proporciona una visió exacta d'ingressos i despeses.

Assegurança gratuïta d'accidents i tots els serveis propis d'un compte corrent.

**Específicament dirigit als agricultors,
ramaders i petites empreses agràries**

Vingui a informar-se!

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

MISSA DOMINICAL

La Missa és sacrifici però sacrifici joiós. M'explicaré: Primer combreguem, tu, jo i l'altre, amb la Paraula, paraula del Crist. Paraula viva si és que vivim o almenys intentem viure en cristià, (que no és fàcil). Tanmateix tenim una fontana d'aliment en l'Eucaristia per a les palpentes anar seguint el camí, camí que porta a la Vida. Ens alimentem amb la Paraula si és que vivim la mateixa en tots els sentits i en tots els aspectes.

Si en el nostre bregar de cada dia en el treball més insignificant i humil tenim el desgast i comprovem el cansament, a voltes el tedi, necessitem refer-nos i, on millor que en la Font de salvació, l'Eucaristia?.

Primer ens alimentem amb la Paraula per a poder anar bregant en el decurs de la vida quotidiana per a viure en cristià tots els moments del dia, quan cantem i quan plorem, quan cosim o escrivim, caminem o ballem.

Ara combregarem tu, jo i l'altre amb el Pa i Vi de l'Eucaristia. Amb el Sacrament de l'Amor. Tota vida és Sacrament si així la vivim. El sacerdot consagra el Pa i el Vi en Jesucrist. I en les

paraules de la Consagració repeteix les paraules inefables de Crist: «Preneu i mengeu».

Si tu i jo i l'altre hem combregat vivint la Paraula en tot el nostre viure, podem ara menjar el Cos de Crist. Podem combregar amb el sacrament de l'Amor, podem combregar amb la matèria, perquè si la Paraula representa l'Esperit i el Pa i el Vi la matèria, per a tu i per a mi i per a l'altre no és tot Esperit no és tot amor. Oh, sí! tot és Amor. Tu ho creus i jo i l'altre malgrat que moltes vegades fallem i claudiquem però per a Ell ja saps que compta més les vegades que ens aixequem que les que caiem. A més, alimentats pel Pa Diví (Cos de Crist), tu jo i l'altre que combreguem amb la Paraula i amb el Sacrament, hem de poder dir com el sacerdot, hem d'ésser altres sacerdots reals en la vida no hem de tenir temença al sortir de Missa, en l'anar al quefer quotidià, en acostar-nos als germans «Preneu i mengeu» i llavors ens donarem amb joia i no escatimarem res procurant ser com una font pública que no està mai tancada, que tothom hi pot anar quan vol assadollar-se. M'entens oi? Que tots puguin venir a tu, a mi i a l'altre en qualsevol moment que en tinguin necessitat.

Hem combregat amb el Crist i Ell estava sempre disponible. ¿Ho estàs tu i jo i l'altre que combreguem en l'Eucaristia? La Missa del diumenge és el moment fort per excel·lència, és el que ens dona l'empenta per a viure en cristià tots els moments i esdeveniments de la setmana. És la Missa del diumenge que ens dona la força per a fer de la teva vida, la meva i la de tot cristià una missa ininterrompuda.

Atixnoc

CLASSES DE FRANCÈS E.G.B. - B.U.P. - C.O.U. PREPARACIÓ SELECTIVITAT

Mme. Martin. Tel. 39 08 27

**Important Mútua d'Assegurances Generals,
(Automòbils, Camions, Autocars, Ramaderia, etc.)**

desitja trobar

DELEGAT i SUB-AGENTS

en les localitats d'AGRAMUNT i comarca
Interessats: escriure al Sr. Mas. Passeig de Ronda, 30, pral. LLEIDA

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRICOLS I INDUSTRIALS

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALT, 4
AGRAMUNT

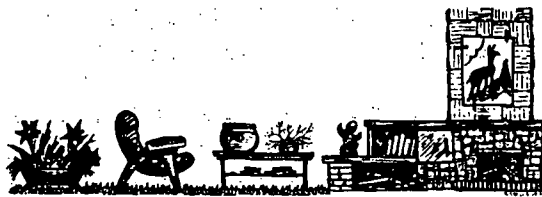
L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adva. J. Mestres, 7 - 2.º

Telèfon 39 07 18

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

Joan Ramon LABELLA CERRO

Advocat

Gabinet Jurídic

Fiscal i Laboral

Tramitació de crèdits oficials

Carrer Sió, 41

Tel. 39 01 96

ESPECIAL II

VII CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

Treballs guanyadors en els diferents grups de poesia i prosa

(Continua)

EL TOMB

Feia bo. La tarda era tota per a mi. Vaig decidir anar a donar un tomb (...).

M'hi anava acostant. Començava a respirar un aire oliós i fumat. El fang xipollejava sota els peus. Sonaven enrogallades exclamacions de veus somnolentes.

El meu entorn estava sembrat de pots i llaunes, de trastes vells amuntegats, de bosses de plàstic i papers esgarriats, d'estenedors de roba al sol —que tímidament es deixava veure a través d'aquell cel metàl·lic.

Gossos tafaners sortien de totes les cantonades, regateres d'aigua bruta baixaven costa avall.

Llauna, cartró i fusta constituïen les petites cases que em vorejaven. D'aquestes microviviendes particularment multicolors i mal apuntalades, en sortien i entraven uns personatges grisosos, empolsats, talment àcovardits escarabats. De tant en tant, un reneç groller tallava l'aire a l'hora que sorolls ben diferents arribaven fins a mi.

Les sabates escampades per terra eren una suggestiva joguina per la xiroia mainada, que davant la meua presència em mirava estranyada.

Al fons, com a decorat de tot això, una mica lluny, s'hi endevinava els alts i petris rectangles de les fàbriques unes xemeneies altes i negres que sorgien per damunt, severes com gruixuts bastons.

Em vaig asseure en una pedra. De seguit se'm va posar a la vorà un noieta d'ull fosc i pell bruna: (...)

— «No, ja no hi vaig a l'escola. Em van expulsar, saps?». De sobte vaig pensar en aquell col·legi ple de nens-problema.

— «Els profes em van trobar 'herba' a la butxaca». Com és possible que el carrer arrenqui al nen de la família i l'empresoni en les seves xarxes?

— «Mira, el Xolo m'ha donat la seva navalla. Ell ja en té una altra. La nostra 'banda' és 'tope', no ho

sabies?». Vaig observar una vegada més aquells noiets: juguen i senten com els altres, però ja han entrat al «Club dels Fracassats».

— «Jo?, aviat en faré tretze!»

La família qui sap a on i com. El carrer ha substituït la seva llar.

— «Adéu».

Em vaig alçar de la pedra i vaig continuar el meu passeig. Anava observant el petit barri de cabanes, totalment al·lié al meu món.

La meua mirada es centrà en una figura femenina que es movia lentament. El vestit, una mica massa cenyit, dibuixava totes les formes del seu cos. Ella, insolent i atrevida, em mirava fixament. S'anava apropant. El seu descarat escot mostrava la meitat de les seves sines: (...)

— «No t'agrado prou, mono?». No tenia més de setze anys.

— «Tinc pressa, n'hi ha prou que m'esperen!».

Les imatges repugnants d'una pel·lícula em passaven pel cap: aquella inofensiva noieta, com tantes altres, convertida en un instrument en mans d'aquell «xulo» que exigeix al cap del dia els diners de la jornada, sense que elles en vegin cap.

— «Fins una altra».

Un sentiment estrany s'apoderà de mi. Tenia ganes de marxar, em sentia culpable. Vaig anar fins a casa caminant una bona estona a pas lleuger.

Em vaig tancar a l'habitació: mòduls, moqueta, cortines, aparell HIFI... Tot això se'm barrejava amb les imatges de papers bruts, vestits estripats i rodes de cotxe per terra.

Aquella nit vaig somniar amb una barraca humida, freda i ruïnosa, amb poca llum, sense aigua i plena de goteres. A dins, atestat de gent i de coses.

Quan em vaig llevar digué: «Avui hi tornaré a donar un tomb, allò no es pot ignorar!».

Assumpció Flotats i Sangrà - 20 anys

EL CAPRICI DEL VENT

*El vent que balla en el serrat
baixa al pla rejuenit,
s'enfonsa al bosc enjogassat,
s'enfila als arbres amb delit.*

*Quan es torna brau i fort
a dins el bosc fa molt soroll
de fullaraca i de tronc mort,
però si afluixa és tot cançó.*

*De bon matí, que el sol clareja
si treu els braços ens dóna fresca,
però és astut i sap d'engany,
de migdiada prou tot s'ho pensa.*

*Ell ho sap tot de la bromada,
ell sap d'on ve i cap on va,
si li cau bé ell pot fer ploure
i quan en té prou ho fa parar.*

*Ell no té ruta assenyalada
ni cap indret té prohibit,
Oh quina vida tan regalada
la d'aquest vent ensenyorit!*

Esther Creus i Verni - 16 anys

L'ÀVIA

*Vora el foc en un divan està asseguda
l'àvia que pels anys està molt desvalguda
Damunt dels seus genolls un infant
a qui els contes va explicant,
records viscuts de molts anys quasi oblidats,
que per explicar al petit han estat recordats.
Li explica les aventures d'infantesa,
però no li parla de l'actual vellesa.
Té un rodet fet amb els cabells grisos
i sempre va vestida de colors llisos,
porta unes petites ulleretes perquè quasi la vista/
ha perdut,
gairebé no l'importa, perquè el més bonic/
ja ho ha viscut.*

*Un dia més de vida ha passat,
i l'àvia com sempre no se'n ha adonat
per ella cada dia és el mateix,
una persona mort i una altra neix
però ella sap que aviat
en pocs dies la seva vida s'haurà acabat,
i llavors, qui explicarà contes a l'infant,
si la persona que ho feia s'ha anat acabant?*

Montserrat Figuera i Balagueró - 14 anys

LA CALAIXERA

Havia quedat tot buit, en silenci i una mena d'olor a tristor. La persiana, una mica oberta, deixava passar un xic de claror, que donava aquella llum tan senzilla a la cambra de l'àvia. El llit fet, la tauleta de nit amb el seu rellotge aturat a les nou, l'armari en un racó i més enllà... la calaixera.

Tot estava immòbil, il·luminat per un llum artificial.

Vaig acostar les mans poc a poc al marbre gelat de la calaixera. Després, amb mans tremoloses, vaig agafar el retrat de l'àvia... la meua àvia. I sense adonar-me'n em va relliscar una llàgrima, que caigué damunt del vidre del retrat. Tota mena de records em venien al cap i em deixaven perduda en boniques paraules. Amb un gest ràpid vaig deixar el retrat en el seu lloc i vaig disposar-me a obrir la calaixera. Un soroll fort i rovellat es va deixar sentir en obrir el

primer calaix.

Allí hi havia de tot: caps amb mocadors de puntes, papers lligats amb un cordill roig, monedes antigues dins d'un pot de llauna... i en un racó el llibre de contes. Aquell llibre que quan era petita em llegia l'àvia i que em feia escoltar-la bocabadada. I entremig d'un pot amb fils de colors i una capsa qualsevol hi havia uns retrats antics. Els vaig agafar i van caure per terra. Em vaig acotxar i els vaig recollir un per un. Dins d'aquells retrats hi havia amagat tot un món passat, un món del qual l'àvia m'havia parlat. Uns retrats mig fumats amb el pas dels anys, però que l'àvia els havia guardat com un petit tresor. Sí, un petit tresor que vaig tornar a deixar en el seu lloc, lloc on tornarien a guardar repòs.

Però el soroll ensordidor del telèfon em va fer deixar un món passat per tornar a un món present. I vaig tancar el calaix de la calaixera, deixant-hi els records més estimats de l'àvia.

Serafina Balasch i Puig - 16 anys

RÈQUIEM PER UN SOMRIURE

Silenciosa, s'aixeca del llit, s'acosta a la finestra i la seva profunda mirada traspasa els vidres humits per la bugor de l'estufa, al carrer la gent camina de pressa per no arribar tard a la feina. Fa escassament una hora que s'ha esvaït la foscor de la nit i que el sol ho ha inundat tot amb la seva claror. En tot l'espai que abraça la seva vista, no hi ha cap mena de vegetal que indiqui la presència d'altra vida que no sigui la humana.

Comencen a humitejar-se-li els ulls; en un d'ells li neda una llàgrima que baixa per la galta i es perd en el buit. L'altre dia ja se'n va adonar del que li passava: havia perdut el somriure, quelcom tan important en la seva vida, els seus llavis eren ara incapaços d'experimentar cap sensació d'alegria o felicitat, llavis que podien solament expressar tristesa i amargura per l'inútil esforç d'intentar somriure, cosa que el seu actual estat d'ànim no li permetia.

Feia ja una setmana que es trobava en la mateixa situació, tots els trets del seu rostre tenien la mateixa expressió dels llavis: ulls tristos i humits, ulleres... Ho ha provat ja tot per tal de somriure, però res no li serveix. Avui com cada es vesteix per anar a fer una estona d'esport pels grisos carrers de la ciutat; continua trista, desesperada s'asseu en un banc dels molts que hi ha a un costat i altre del carrer, es fixa en una esclatxa del paviment on hi veu una fulleta verda que ha pogut sobreviure per damunt de la pol·lució i el gentiu, i així, a mesura que s'hi fixa cada vegada més, nota que els seus llavis van perdent la rigidesa i s'encorben per deixar anar un somriure; somriure que li va semblar el més meravellós que mai havia sortit de la seva boca, amb un so de saludable alegria; ja pot riure com tothom, i així ha trobat la manera d'allunyar-se dels seus problemes, cada vegada s'asseu al mateix banc per admirar la natura que continua. Potser quan la planta sigui morta tornarà a perdre el somriure?... Això no ho podem saber mai.

Roser Escotà i Ribalta - 14 anys

EQUIPATGE D'AMOR

Mirant-te, recordo
aquell temps passat,
quan encara m'estimaves
i em juravcs etern amor:
«Amor, per sempre».
Paraules,
tan sols paraules
deixant oblit al seu lloc.
L'oblit arriba,
per tu, mai per i:
el meu amor és record.
— «La distància i el temps
tot ho esborren»— em dius,
—«no, no és cert —et dic jo—
els records no s'obliden,
que totnen
que tornen
per trencar-te el cor».
Ara fas l'equipatge,
i marxaràs,
i al teu lloc,
em quedarà solitud:
solitud en la vida,
solitud fins a la mort!
I en els dies de pluja,
com el d'avui, sense sol,
m'asseuré,
i contemplaré la vida
des de qualsevol racó,

pensant en aquell fill,
que per por i juventut
no vam tenir,
i que viu dins el meu cor,
presoner d'un fracàs amorós,
que l'impidí néixer
i córrer pels durs
camins del món,
com llogater de la vida,
passatger cap a la mort.
Ara fas l'equipatge
amb pressa i amb dolor...
algú t'espera
per lliurar-te el cor:
agafa'l, i no el trenquis,
ja que és el millor
que la vida et dóna:
l'equipatge d'amor.
Però sàpigues,
que en el meu cor
tens un lloc,
on podràs refugiar-te
quan t'abandoni l'amor.
Agafa el teu equipatge,
dolç equipatge d'amor,
i deixa'm viure,
amb tu, per sempre
en el record!!!

Fermina Villalba - 17 anys

IMAGINA'T

Imagina't que tot fos amor
Imagina't que tot fos una passió
Imagina't un món millor
Imagina-t'ho amb il·lusió

Tot aniria molt bé
Tot serien rialles
Tot seria com un carrer
on no existrien les baralles

Imagina't un món de dolor
Imagina't un món de tristesa
Imagina't un món pitjor
Imagina't un món sense bellesa

Tot aniria fatal
Tot aniria malament
Seria con aquell incurable mal
que no marxa mai del pensament

Imagina't una vida inacabable
Imagina't un món sens fi
Seria quelcom desagradable
Indesitjable per a mi

Tot és pura imaginació
Que mai no existeixi el rancor
Que tots siguem bons germans
I ens ajudem amb amor.

Anna Mª Bernaus i Solé - 13 anys

EL CAMÍ

Nostra vida es un camí
que quan neixem estrenem
i a mesura que creixem
ens atansem cap al fi

En aquest llarg caminar
que és una vida sencera
no ens podem mai deturar
ni tan sols per descansar

Qué és la vida?
un llarg camí
he dit llarg?
de tots n'hi ha
n'hi ha que sols estrenar-lo
ja se'ls comença a finar.

Altres que en arribar
enmig d'aquest transitar
comencen a estrepussar
i aleshores sense pensar
la vida es fan acabar.

Però sabem que a la fi
d'aquest difícil camí
segons haurem transitat
ens aculliran de bon grat.

Joan Anton Torné Cortés - 12 anys

SENTO, I NO SÉ QUE SENTO

Aquella tarda no tenia ganes de fer res, jo bé prou que n'era conscient que l'endemà tenia dos exàmens i havia d'estudiar, però, és clar això era demà. No em podia concentrar, ho llegia, ho tornava a llegir, però mecànicament, sense entendre-ho, i al cap d'un moment ja estava fent dibuixets al llibre, m'aixecava i sortia de l'habitació, mirava una estona la tele, però no, tampoc, no em sentia bé amb mi mateix, sabia que havia de fer-ho i a la vegada n'era incapaç. Tota la tarda l'havia passada així i ja estava molt neguitós, incapaç de fer alguna cosa, llavors vaig sopar i me'n vaig anar a dormir aviat per aixecar-me l'endemà a les sis.

La mare n'havia dit que això era una excusa babava, que m'estava enganyant, havia de vencer aquella apatia, però aquella nit no, no podia...

Sopar i posar-me al llit fou tot una, el despertador ja estava llest per tocar a les sis del matí, ara es tractava de dormir.

«Haig de dormir, tranquil, haig de relaxar-me i no pensar en res. Tancaré els ulls i dormiré... ara són les nou i diu, tinc gairebé nou hores, va. Serà millor que em giri cap a l'altre cantó, sí, no sentiré tant la tele. Així... Ara em pica el peu, però si me'l grato, després em picarà l'orella i més tard el nas. Faré com si no el sentís... Ja n'hi ha prou, sembla que tingui dos anys, si no em puc dormir en això... me'l grato i prou!

«No, no estic bé, perquè ho haig de deixar tot per l'últim moment? Si hagués estudiat a l'hora, ara fora

tranquil, quin acudit els pares donar la culpa del nerviosisme que em faig gran... o potser és veritat, però com? tu també? això és una mandra com una catedral, i ara haig de dormir, m'estic posant nerviós i això no convé. Ai, quina calor hi fa aquí, és clar, tanta roba, i al damunt aquest soroll —afluxeu la tele, si us plau!— ... ara està millor. Per cert, que deuen fer ara? ah, sí. Aquella sèrie del policia que... No, si no dormiré jo avui... renoi, ja toquen dos quarts, de què? d'onze, ja no dormiré ni vuit hores i demà l'examen, no tindrè el cap clar i suspndré. Ja n'estic tip! vull dormir i prou. Quina calor! A dalt al terrat hi ha algú...

Si, estic segur de sentir petjades i... ja no sento la tele, se'n deuen anar a dormir, si ja no entra llum per l'esclatxa de la porta... ja tornen les petjades. No, és el cartró de la porteta de dalt, que la fa bategar el vent. Ai, és cert, ¿perquè li devien posar aquell cartró? potser a sota no hi ha fusta, és clar, va caure aquell dia que...

Per fi, allà a les dotze em vaig adormir, suat i amb tots els llençols per terra i l'endemà a les sis em va despertar la musiqueta del relotge i sense pensar-ho gairebé, vaig fer un bot i a estudiar fins a les vuit.

En aixecar-me de tots els maldecaps del dia (millor dit, de la nit) passada se'n va fer i pensava que m'havia portat com una criatureta.

Tot el dia fou normal i l'examen em va anar força bé.

Sergi Noguera i Garcia - 13 anys

PARDALET AMIC

Hola pardalet. Ja tornes? Oi que t'agrada el meu terrat? Aquí sempre en vénen de pardals però jo fins ara no m'havia fixat gaire en ells. És des que vaig acompanyar la Carme a comprar uns periquitos que els miro més. Em van agradar tant, tant, però tant, els periquitos i els vaig poder observar tan bé que em semblava que no podia ésser que fossin tan rebònics. Per això ara em fixo amb tots els ocells que vénen al terrat i quasi tots són pardals com tu i la veritat és que us estimo. Ja sé que tu no ets tan bonic com els periquitos, però no creguis, no que cada dia te'n trobo més de bonic, si no fos pel color...

Els teus moviments són graciosos, em mires girant el capet de costat i no et fies de mi si em veus. Sort en tinc de les persianes que em permeten mirar-te sense

que tu em vegis i t'he observat molt i he descobert que ets carnívor, que picoteges els ossos que són el menjar del gos. Jo ja sabia que menjàveu mosquits però això és tan petit que no sé si se'n pot dir carn.

El que m'entristeix és que marxis de mi. Perquè em tens por? Si jo no vull fer-te cap mal ni agafar-te!

Bé això sí, voldria agafar-te suaument amb una mà i amb l'altra acariciar-te el capet i fer-te un petonet, però no tinguis por, que de seguida et deixaria lliure.

Penso i penso, però no trobo la manera de fer que això ho entenguis i segueixes tenint por de mi.

Ben mirat, potser m'agradeu més tu i la teva parentela així lliures com sou que no pas els periquitos engabiats, pobres.

Meritxell Solé i Pedrós - 12 anys

COL·LEGI «SANT JOSEP»

M. Vedruna, s/n.

TÀRREGA

ESCOLA CRISTIANA VEDRUNA-ESCOLAPIS

ESCOLA PIA «LA MERCE»

Plaça Pare Perelló

TÀRREGA

Oberta Matricula Curs 1984-85

NIVELLS D'ENSENYAMENT

Escola Pia i Sant Josep:

- Pre-escolar
- E.G.B. (subvencionades)

Sant Josep:

- F.P. 1er. Graufu Administratiu (subvencionada)
- B.U.P.
- F.P. + B.U.P. alhora (no subvencionat)
- C.O.U. (en tramitació per al curs vinent)

ALTRES SERVEIS:

- INTERNAT
- MITJA PENSIÓ
- SERVEIS DE MENJADOR

EL PROJECTE EDUCATIU GARANTITZA:

- Formació religiosa, humana i científica de l'alumne.
- Seguiment constant del procés d'aprenentatge.
- Ensenyament de mecanografia a l'ensenyament mitjà.
- Utilització de l'ordinador i iniciació a la formació de Programadors d'Informàtica, tant a F.P. com a B.U.P.

B.U.P.

- Educació fonamentada en la llibertat, el respecte als altres i el goig del treball ben fet.

Poden informar-se, personalment de dilluns a divendres, i de 9 a 2 del matí, durant el mes de juliol, o als números de telèfon 31 01 16 (Col·legi Sant Josep) i 31 01 55 (Escola Pia «La Mercè»).

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART NATURAL

●
«NÉIXER»
●

CLASSES DONADES
PER
ELENA BERNAT
MATRONA TITULAR
DE LA SEURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT

Per informació:
Tel. 39 08 68

CASES unifamiliars en venda a Agramunt

(de PROTECCIÓ OFICIAL - Exp.25-1-0021-83)

Garatge de 90 m², 4 habitacions, bany, aseó,
70 m² de terrassa, cuina ben acabada i
menjador amb llar de foc.

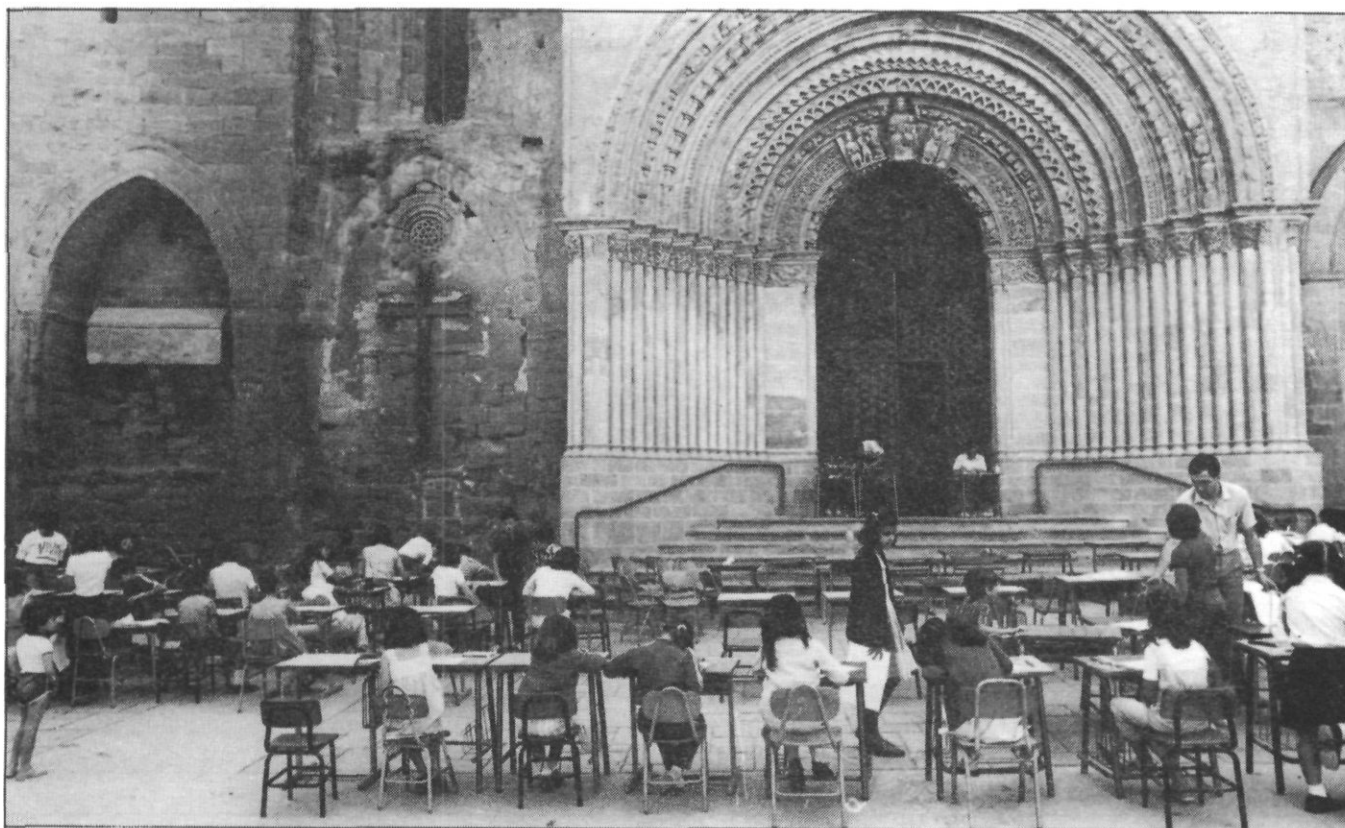
Són a l'Avinguda Col·legi Nou. El preu és semblant
al d'un pis i tenen facilitats a llarg termini
amb interessos de l'11 %

Demaneu més informació, val la pena

Promotor: FERGO, S.A.
Constructor: RAMON OLIVA
Telèfon 39 02 71
PREIXENS

JORNADES CULTURALS 1984

Un moment del concurs de PINTURA RÀPIDA, dia 23.

La nostra Vila acaba de celebrar les Jornades Culturals, amb un balanç prou positiu, i amb actes per a tots els gustos i condicions.

Actes culturals, recreatius, esportius i populars, feren per a tots nosaltres unes jornades amenes, sanes, alegres, posant de relleu, una vegada més, el gran encert dels organitzadors per fer coincidir la juvenalla, amb els qui ja no ho som tant.

Amb la incorporació de noves tradicions i costums, aquestes jornades van adquirint i divulgant un missatge, que per damunt d'estaments i ideologies, ens aglutina i enlaira, convertir-nos en un poble conscient i responsable del seu destí.

Coincidint amb la revetlla de Sant Joan, encetàrem les celebracions amb l'arribada de la Flama del Canigó a la Plaça de l'Ajuntament, força emotiva per cert, éssent els portadors de la mateixa els joves esportistes de la Vila, afortunadament tan ben representats en aquesta ocasió.

Ja el divendres 22 disfrutàrem d'una secció de cine-fòrum, on es projectà la pel·lícula EXCALIBURT. L'assistència fou ben nombrosa i sobretot de gent jove, encara que després en el moment de col·loqui ja no els resultés tant interessant, ja que ens deixaren en una vintena de persones. Dit col·loqui corria a càrrec de Mn. Manel Pal i Josep Farreny i resultà força interessant en quant a la diversitat d'opinions que sorgiren.

El dissabte al punt de les 9 una cinquantena d'infants aficionats a la pintura, ja es trobaven a la plaça de l'Es-

glésia a punt de començar el seu dibuix lliure i pintar-lo d'acord amb el seu estil i gust, ja que disposaven de tots els medis per a aconseguir una coloració atraient. I hi havia premis per als mitllors pintors.

L'audició de sardanes que disfrutàrem cap-al-tard del mateix dissabte, tot esperant l'arribada de la Flama del Canigó, va ésser un acte més d'aquestes Jornades, així com l'actuació del grup Els Esquirols els quals ens deleitaren amb les seves interpretacions.

El diumenge 24, al Passeig començà la Festa amb Jocs de Cucanyes, Audició de Sardanes i el que ho féu més extraordinari fou la Gran Paellada que s'hi preparava per a tots els qui volguessin quedar-se a dinar. Foren uns 800 tiquets que es vengueren i una gran esplanada de gent la que decidí de fer un dinar de germanor.

Després del gran plat d'arròs la «gent gran» organitzaren uns partits de Futbol però no s'estava massa en forma ja que tan sols es jugà 15 minuts una part i 20 minuts l'altra. El resultat no importava.

El divendres 29 a les 10 de la nit un Concert de Música Clàssica a l'Església, on el quartet SAX ens deleità amb les seves interpretacions al Saxo. Un concert digne de sentir.

En quant la Campanya «**Posa't a córrer**» l'assistència a la mateixa fôu mínima. És una llàstima que a pesar de la lluita per a fonamentar l'esport no hi dediquem més interès. Els més grans caldria que hi penséssim una mica, perquè d'aquests petits d'ara en poden sortir grans es-

El concert de música clàssica es feu a l'església.

portistes el dia de demà.

Una altra Campanya s'organitzà el dissabte a les 4 de la tarda del dia 30. Fou la **Campanya de neteja**. Cal ensenyar els més petits i els que no ho som tant aquesta paraula. **Neteja**. I una bona manera és l'exemple. Un bon nombre d'escolars s'hi dedicaren i feren que fins i tot, malgrat la calor, resultés ben divertit.

Després del treball vingué la diversió. Espectacle Infantil a càrrec del grup XIP-XAP i berenada de coca amb xocolata. Va ésser la clau. La xocolata, és clar.

A la nit al Casal Agramuntí es representà l'obra **FLECA RIGOL**, digueu..., obra d'excel·lent categoria, representada en l'actualitat a Barcelona i amb un èxit total. Els seus actors prou coneguts, **OVIDI MONTLLOR** i **ALFRED LUCHETTI** ens feren passar i disfrutar una bona estona amb la seva fenomenal interpretació. La poca assistència de públic fou desmoralitzadora ja que poc més de 150 persones assistiren a la representació.

El diumenge dia 1 de juliol posava cloenda a aquestes Jornades. A les 10 del matí s'organitzava una Gran Gimkama en la que hi participà la nostra gent jove. Hi havia

premis per a tots.

A la tarda al Casal Agramuntí actuaren el grup Balls de Dances Populars per d'Esbart Sant Marçal de Cerdanyola, els quals ens oferiren diverses dances de la nostra terra.

Amb aquest acte i amb el lliurament de premis corresponents al concurs de pintura ràpida i a la Gimkama, es donaren per acabades les Jornades d'enguany.

Se'ns ha divulgat amb molta insistència la gran necessitat que tenim de propagar i de cuidar la nostra cultura, **columna vertebral de tots els pobles**. Agafem, doncs, cada u la nostra torxa i a l'igual que feren els nostres esportistes, amb senzillesa, però amb vigor i també amb la nostra presència, transmetem dels uns als altres aquestes inquietuds tan característiques, que fan de tots nosaltres un País.

Potser seria digne de ressaltar, totes aquelles persones que d'una manera tan desinteressada i no gens còmoda, feren possible que totes les celebracions es portessin a bon terme. I perquè no, un **APROVAT** per a tots els assistents.

ANNA SANTACREU

L'Esbart de Sant Marçal en una de les seves danses.

EN
FOTO ESTUDI PIJUAN
cuidem la seva imatge
perquè vostè
és la nostra imatge

Estudi fotogràfic
per al seu
retrat, foto carnet
reportatges de noces, comunions
revelats de rodets
i tota mena de
material fotogràfic.
Amb servei de consulta
per solucionar
tots els seus dubtes
estem a Bisbal, 35, GUISSONA
o també a Estudis Vells, 4, 3° 1^a, AGRAMUNT

FOTO ESTUDI

Pijuan

Guissona - Agramunt
Tel. 55 05 04

Mes Juny 1984

RECOMPENSA MERESCUDA

Hen arribat a l'hora que els pagesos tenen el màxim d'activitat. Es tracta de rebre el premi —ben guanyat i molt esperat— a tot un any de treball i esforços; premi que no sempre els ha estat otorgat com cal, unes vegades per causes meteorològiques, i unes altres, també força influents, perquè el valor dels fruits recollits no els ha estat suficientment recompensat amb uns preus raonables.

El procés d'una collita és llarg, i el camí recorregut ple d'obstacles i perills, per aquest motiu la gent del camp no es cansa de mirar el cel. Així, per a un any que ha estat «dolent» les justificacions semblen ser-hi molt clares: s'ha sembrat amb mala saó, aquells freds tardans, la secada, o la pedregada... etc. El cas és, però, que no hi ha sempre coincidència a l'hora de valorar les causes de l'adversitat.

Ja ho diu prou clar la dita: «No diguis blat fins que sigui al sac i encara ben lligat».

Quan escric aquestes ratlles encara no es veu cap camp segat en tots aquests voltants. Això sí, ben segur que quan surtin al carrer, els que heu tingut l'ànim de llegir-les, us adonareu que al defora ja no en queda cap branca de dret. Malgrat les pluges i freds d'enguany també ha arribat la fi del seu curs. La decoració campestre s'ha anat transformant: d'un to verd esclatant, en poques setmanes ha passat a un coloret torrat, d'oli.

En els tallers mecànics s'acaba de donar l'últim toc de gràcia a les màquines recol·lectores. I en qualsevol racó o indret on caben n'hi ha d'altres esperant qui sap si el torn per deixar-les ben revisades, o l'ordre de l'investida definitiva. Sembla, tament, que se'n moren de ganes!

En pocs dies ho veurem tot pelat. Poc més o menys en dues setmanes s'haurà segat i batut. Encara en voleu més d'avantatges !!. Si algun dia poguessin aixecar el cap aquells segadors —millor dit, artistes— de la dalla i el garrot, quin astorament se n'endurien. Ben segur que no estarien pas d'acord en la manera de treballar de les actuals màquines, perquè la seva feina era una feina d'artista, molt polida i gairebé perfecta, i per tant, al seu darrera no hi calia anar a recercar gran cosa. Les espigues eren buscades com si es tractés d'espigues d'or. Avui, en canvi, hi queden a feixos.

Per altra banda, penso, que si comparéssim les feines del dallaire i el conductor de la recol·lectora, la del primer seria la més difícil, no per pesada, sinó per l'enginy necessari que hom ha de posseir per a treballar amb l'una o l'altra. Cal tenir «manetes» per a picar la dalla i mantenir-la esmolada com una fulla d'afaitar. Aquí és on rau el secret del bon delaire.

Ara, només resta esperar que el foc no faci acte de presència a fi d'evitar els estralls que cada any ocorren en algun indret o altre.

A. PONSÀ

NAIXEMENTS:

Ramon Capitan i Vázquez, dia 28-5
Gemma Pallàs i Ribau dia 3-6
Rosa Mª Llòrens i Domingo dia 5
Sandra Caralps i Sals dia 6
Ester Buró i March dia 2
Núria Poch i Pijuan dia 12
Francesc Torra i Triquell dia 20

MATRIMONIS

Jordi Martí i Gasull i
Mª Teresa Freixes i Mora dia 17
Manuel González i Bautista i
Isabel Martínez i Bautista dia 16
Benjamí Graells Llori i
Roser Pallejà i Guardiola dia 22

DEFUNCIONS

Magdalena Ros i Llauder, 89 anys
dia 12
Jaume Tarragona i Alsina, 72 anys
dia 22

Temps

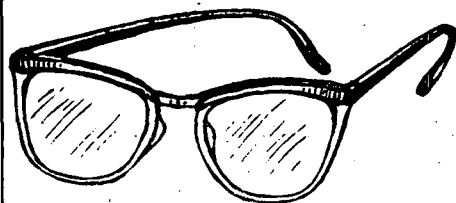
PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JUNY

Dia 2	1,5 l/m2.
Dia 3	2 l/m2.
Dia 4	1 l/m2.
Dia 5	2,6 l/m2.
Dia 6	2 l/m2.
Dia 10	2,3 l/m2.
Dia 18	1,8 l/m2.
Dia 19	1,5 l/m2.
TOTAL	14,7 l/m2.

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE JUNY

Màxima del mes	35° dia 27
Mínima del mes	5° dia 7
Oscil·lació extrema mensual	30°
Mitja de les màximes	28°33'
Mitja de les mínimes	12°96'
Mitja de les mitjanes	20°68'
Mitja mensual a les 8 h.	18°03'

L'observador
Deudat Pont

Montures. Vidres graduats i de sol
de les millors marques:

Ives Saint Laurent Nina Ricci
Rai-Ban Indo Sil Houette
Diane de Carlo Pertegaz
Paula Belle Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS
DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i
sense compromís

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLÒGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomat:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

Venda de tot tipus d'extintors
(domèstics, d'indústries, de cotxes, furgonetes, camions, etc.)

Càrrega i recàrrega

Revisions (cada 5 anys)

Pressupostos per a instal·lacions de detecció d'incendis sense compromís.

EXTINTORS ORFEO

Delegació de Lleida-nord
Àngel Jubete Tel. 39 03 52
Urb. «Verge del Socors» n° 3.

¡INFORMEU-VOS!

NOTA DE LA REDACCIÓ

N. de la R. : «SIÓ», AGRAEIX ALS PROFESSORS I ALUMNES DELS COL·LEGIS PÚBLICS I DELS COL·LEGIS NOSTRA SENYORA DELS SOCORS I RELIGIOSES CONCEPCIONISTES, LA SEVA COL·LABORACIÓ PRIMORDIAL EN L'EXPOSICIÓ QUE HA TINGUT LLOC AL MUSEU MUNICIPAL, AMB MOTIU DEL 20è. ANIVERSARI DE LA NOSTRA REVISTA.

"El Ton de Dolçmont." per Josep Ferrer

Estava cansat Ton, molt cansat però encara vaig tenir humor per llegir un article d'una revista sobre George Orwell i la seva novel·la «1984» i em vaig adormir. Vaig dormir molt, sense parar i vaig tenir un somni, un meravellós somni que et vull contar Ton.

Estem a Agramunt, l'any 1994, i, hom es troba als dipòsits davant de l'escultura que mirant cap a «L'Urgell» titulada «El vent de l'esperança» (homenatge a l'Enric Brufau) ha fet en Josep Guinovart. Hom l'està admirant, és una obra digna a la vegada del Guinovart respecta a Agramunt i respecta l'Enric, que fou un —nostre— poeta agramontí i socialista mort a Canet Platja i enamorat d'Agramunt, del seu, nostre camp, de l'entorn i sobretot, de la pagesia i de l'Urgell.

És el primer dia de la Festa Major i tinc el programa de festes. M'assec repenjat d'esquena al pi més gros de la pineda dels dipòsits i llegeixo els actes corresponents al dia d'avui. Fa calor i a través de les rames del pi es filtren raigs de sol. Són les deu del matí i llegeixo que a les onze, d'aquí a una hora, arribarà el pintor Josep Guinovart i aniran junt amb les autoritats, primerament, a inaugurar la seva escultura de la que hom ha parlat i que tinc ací al davant. Des d'allí, o d'ací, se n'aniran cap a l'anomenada antigament Plaça del Mercat, per a inaugurar el que serà des d'ara «Museu Guinovart» i que com sabau, ha estat aranjat degudament per tal efecte, i on hi podreu contemplar des d'ara, el més representatiu de tota l'extensa i variada obra d'en Guinovart, des dels seus principis, fins als nostres dies.

I que en Josep Guinovart ha cedit a la nostra vila generosament, per la seva gran estimació al poble i, el

de la seva mare i al que ell es sent tan vinculat. Tots els agramontins hi son convidats. Si l'Enric Brufau ho pogués veure! I la mare d'en Guinovart! El fill, en Guino, fruit de les seves entranyes, ha omplert aquest edifici amb el fruit de la seva creativitat. Tan autèntica, catalana, tan del camp, del país, pagesa, de l'home que sua, que té fred, que treballa sempre en contacte amb la natura. Rient, plorant també, les injustícies amb ell comeses, però cantant també. En Guinovart ha sabut reproduir, sintetitzar, fer-nos veure aquestes essències vitals, fusionant l'entorn, l'atmosfera, amb el ser, l'home i la dona agramuntins. Fent-nos ofrena al poble d'aquesta sang, carn, nervis, esquelet, esperit..., materialitzats genialment i senzillament a la vegada, en tota aquesta gamma de colors i materials que són vida. La nostra vida que ve de tan lluny i que és, tradició, història, cultura, llengua i catalanitat, i que, enllaçarà amb les futures generacions.

— «Pare, pare, desperta't! que sinó no arribaràs a temps a la inauguració de l'exposició del Guinovart». I em vaig despertar. Estàvem al setembre de 1984 per la Festa Major d'Agramunt. Quin somni Déu meu, si fos veritat! M'avergonyeixo d'explicar-te'l Ton, però, no puc resistir-m'hi tampoc a contarte'l perquè fóra tan gran el que es fes realitat que en aquest cas, més que en cap i mai, vull creure amb les utopies. «I a tu Ton que et sembla?»

— Em sembla..., que li has explicat aquest somni al Guinovart?

— No, ell no en sap res, Ton!

— Doncs noi, considero que ets excessivament atrevit.

— Jo també, però...».

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
G U I S S O N A

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

amenitats

(Coordina,
Rosa Mari Sera)

EVITEM ELS BARBARISMES!

INCORRECTE

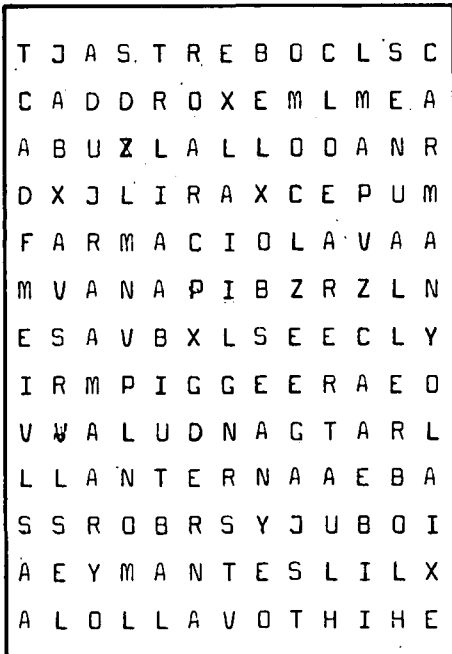
Quin turno t'ha tocat?
No siguis tonto
Tenen una botiga de bisuteria
No és precís que diguis res més

T'esperaré a l'andén
M'han birlat el llapis
Vol estudiar llingüística
Regava les plantes amb una manguera
Quin nen tan mono!
Vull veure el plano de l'edifici

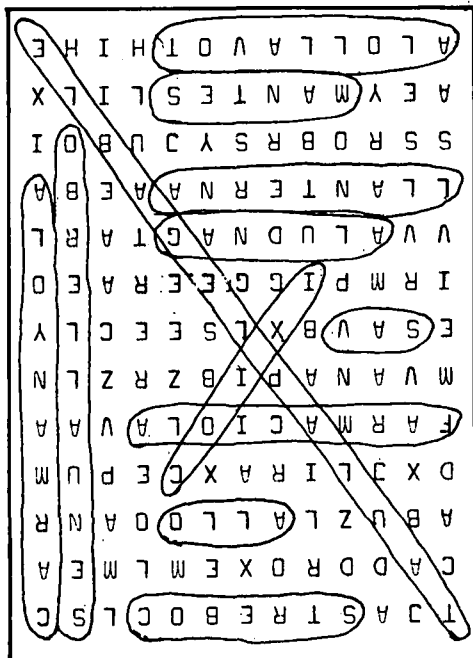
CORRECTE

Quin torn t'ha tocat?
No siguis ximple-beneit
Tenen una botiga de bijuteria
No cal que diguis res més
T'esperaré a l'andana
M'han pispat el llapis
Vol estudiar lingüística
Regava les plantes amb una mànega
Quin nen tan bufó!
Vull veure el pla-plànol de l'edifici

SOPA DE LLETRES

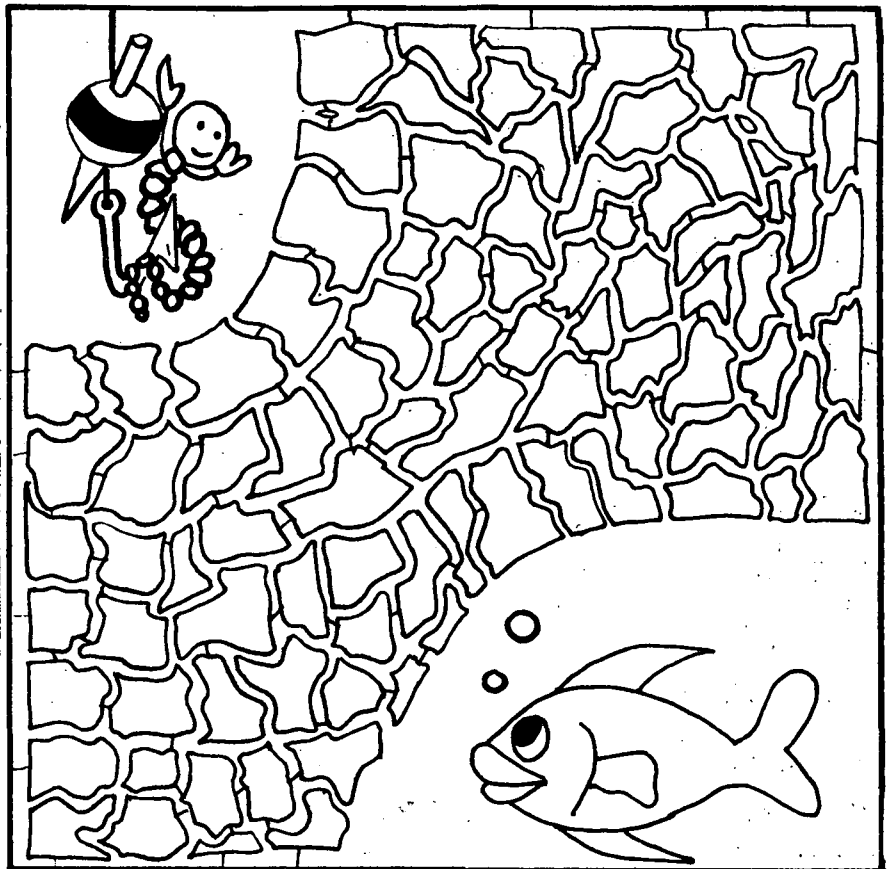
Busqueu dotze objectes ben útils que hi ha, pels qui van de camping.

— Volia fer-me una assegurança per a poder cobrar pensió, quan l'Estat em retiri la pensió.

REFRANYS DE TOTA MENA

- Qui té art, va a qualsevol part.
- Boig amb boig, sempre s'avenen.
- Cada u tira l'aigua al seu molí i deixa sec el del veí.
- Tants caps, tants barrets.
- Més val cabana buida, que casa plena de llops.
- En cosa dubtosa, val més callar que parlar.

Buscar el camí correcte.

Electricitat

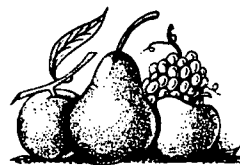
Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

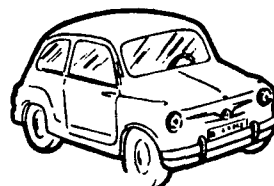
FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62

(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

TENNIS

En el Campionat de Catalunya «Categories Bronze», després de jugar els partits de Consolació vam arribar a les semifinals, vàrem guanyar al C.T. Les Sureres 5-4, C.T. Cerdanyola 5-4 i vàrem perdre amb el Club Salou 3-6.

El dia 19 de maig es va començar la primera volta del Campionat Terraferma, segona categoria, els partits celebrats fins a la data són:

19 de maig: C.T. Agramunt 2 - C.T. Solsona 3

3 de juny: C.T. Agramunt 4 - Bellpuig 1

10 de juny: Club Fluvià 3 - C.T. Agramunt 2

17 de juny: C.T. Agramunt 1 - C.T. Torà 4

24 de juny: C.T. Agramunt 0 - C.T. Sícoris B 5

S'han organitzat uns curssets per nens i nenes de 7 a 15 anys, els dilluns, dimecres i divendres, els mesos de juliol i agost de 7 a 9 de la tarda, el preu d'inscripció és de 500 ptes., és obert a tothom.

Com a cloenda del curset de dames, es celebrà un sopar. Van quedar molt contentes de la monitora i sembla que tenen moltes ganes de continuar jugant.

Magda Trepà i Davi

CLUB NATACIÓ AGRAMUNT

Com a resultat de les Campanyes de Natació portades a terme a la nostra Vila, en els darrers quatre anys, va néixer el passat estiu, el Club Natació Agramunt, que sota el patrocini de l'Ajuntament i el nostre monitor en Ricard Burballa, va iniciar la seva existència per tal d'aplegar els nedadors que anaven formant-se i així assegurar la seva continuïtat i progressió en el món de la mateixa.

En quedar campions de la I Lliga Intercomarcal de Natació de Lleida, el passat estiu, dos dels nostres nedadors han estat becats per la federació Catalana i la direcció General de l'esport de la Generalitat, per a residir i entrenar a Lleida. En aquest mateix sentit vint-i-quatre dels nedadors, d'edats entre els 8 i els 15 anys han seguit un programa experimental de natació, durant tot el curs. Aquest consistia; els dimarts i dijous d'1 a 2 feien exercicis adients a la natació, amb l'ajuda d'Alfons Amigó, el dissabte al matí gimnàstica i a la tarda, anaven a nedar a la piscina climatitzada del Club Natació Lleida, sempre acompanyats i dirigits per en Ricar Burballa i així s'ha passat l'hivern, que a pesar del poc contacte amb l'aigua, han fet bones marques i esperem que amb tot l'entrenament preparat per a l'estiu, puguin sortir uns bons resultats.

Dintre dels nostres nedadors hi va començar a sortir atletes i semblava que amb un bon entrenament es podia fer alguna cosa i el Club per ajudar-los també es va federar amb Atletisme. Actualment us hem de dir que són campions Intercomarcals d'atletisme amb diverses modalitats, m'explicaré:

S'ha celebrat, la I Lliga Intercomarcal de Lleida i Andorra, categoria Cadets. Es van fer dues seleccions classificatòries, una a Arbeca i l'altra a Andorra, els nostres atletes van quedar classificats per la final. Aquesta es féu a Arbeca, al dissabte dia 9 de juny i tots varen venir amb medalles.

Els atletes que us diré, tots pertanyen al Club Natació Agramunt i són:

Salt de llargada.

— primer: Sergi Vilches.

Salt d'alçada.

— primer: Sergi Vilches.

3.000 metres llisos.

— primer: Pere Antoni i Pijuan - Montfroig.

— segon: Xavier Súria.

3.000 metres marxa.

— primer: Ramon Boncompte i Trepà.

— segon: Victor Duran.

100 metres tanques.

— primer: Lluís López.

Llançament de javelina.

— segon: Joan Manuel Herrandy.

Com poden veure van venir carregats de medalles d'or i plata..., més ben dit daurades i platejades, esperem que algun dia arribin tan amunt que de veritat siguin d'or i plata.

El diumenge dia 17 de juny; a Vilafranca del Penedès, es va commemorar el dia Mundial de L'Atletisme, es van reunir els dos primers guanyadors de les proves de selecció de la categoria Cadet, de totes les comarques catalanes i de l'àrea Metropolitana de Barcelona. Hi havia deu atletes en cada prova, vàrem quedar al sizè i setè lloc.

També el passat dia 26 de maig, en Pere Pijuan, i Xavier Súria varen participar en els campionats de Catalunya en la prova de 3.000 metres llisos, el resultat va ser del setè i onzè lloc; així es comença!

En aquestes ratlles, es pot conèixer com funciona el nostre Club.

La Presidenta: Magda Trepà

L'Ajuntament informa

AL SR. CONTRIBUENT:

Instruccions, per al pagament dels rebuts corresponents a l'exercici de 1984, dels conceptes tributaris següents:

- Recollida d'escombraries.
- Desgüàs de canaleres.
- Entrada de carruatges.
- Circulació de vehicles.
- Clavegueres.
- Gossos.
- Solars sense edificar.
- Rodatge i arrossegament.
- Inspecció de motors.
- Portes que obren a l'exterior.
- Solars sense tancar.
- Guals.
- Tribunes i tendals.
- Publicitat.
- Nínxols.
- Panteons.

1er. Si té el corresponent joc d'impresos (rebut de dos fulls) pot fer efectius els seus deutes en qualsevol dels Bancs, Caixes d'Estalvi de la Vila o directament en l'Oficina de la Caixa d'Estalvis de Catalunya d'Agramunt (Cr. Àngel Guimerà, nº 20).

2on. En cas de no haver rebut el joc d'impresos, vagi a l'Oficina de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, al carrer Àngel Guimerà, 20 d'Agramunt.

TERMINIS DE PAGAMENT

- a) En període voluntari:
Sense recàrrec: des del 16 de juliol fins al 16 d'agost de 1984.
Amb recàrrec de pròrroga del 5%: del 17 d'agost al 31 d'agost ambdós inclosos.
- b) En període de constrenyiment:
Amb recàrrec del 20% a partir del 17 de setembre de 1984.

Agramunt, juliol de 1984

LLICÈNCIES D'OBRES

- Ramon Vilalta i Tallaví, connexió provisional per obres, a la xarxa general d'aigües. C. del Clos.
- Ramon París i Omedes, fer la teulada nova en la seva casa. C. de la Sabateria de Dalt.
- Pau Boncompte i Pintó, tancar la part de davant del seu cobert i repassar la teulada. Raval de St. Francesc-Dipòsits.
- Teresa Flaqué i Miró, canviar una biga del trespol de la casa. C. de les Eres.
- Emili Torrent i Marquilles, obrir una finestra en la seva casa. C. del Call.
- Sílvia Salvadó i Solà, repassar la teulada de la casa. Camí de les Planes.
- Reinald P. Benet de Caparà, construcció d'un cobert al pati de la seva casa. Agregat de Mafet.
- Emili Curià i Cortés, construir una paret al jardí de la seva casa. C. de l'Aspi.
- Maria Amat i Serra, per refer la teulada de la casa. C. de la Cúria.
- Felip Solé i Riera, refer la teulada i arrebossar dues façanes principals de la casa. Agregat de Montclar.
- Ramon Vilalta i Tallaví, tancar amb paret el seu pati. C. del Clos.
- Jaume Massó i Solé, obres interiors i repassar la teulada de la seva casa. Agregat de Montclar.
- Nicolau Boix i Torres, per pintar la façana de la seva casa. C. de la Sabateria, 22.

NÍNXOLS CEMENTIRI

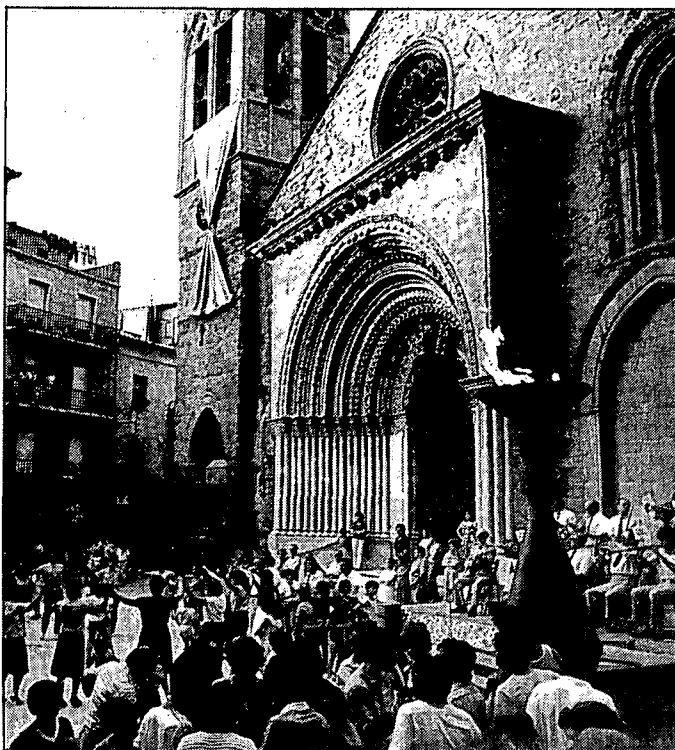
- Concepció Saboya y Fité, adquisició del nínxol nº 81 de la Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.
- Antoni Valls i Mora, per col·locar una làpida al nínxol nº 73 de la Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.

OBERTURA D'ESTABLIMENT

- Joan-Ramon Labella i Cerro, obertura d'un establiment dedicat a Gabinet Jurídic. C. del Sió, 41.

FACTURES APROVADES

A F.E.C.S.A. enllumenat públic abril	370.926
A F.E.C.S.A. força elevació aigües mes abril	213.777
A F.E.C.S.A. enllumenat dependències mes abril	116.034
A M. Recasens, materials diversos treballs realitzats per l'Ajuntament	34.255
A D. Ros, material cementiri	3.706
A Sports Burballa, material polisportiu	3.495

A la Tresoreria Gral. S. Social, aportació personal contractat mes de maig 45.662
 A Farmàcies Viladot i Esteve, receptes 7.017
 A F.E.C.S.A. força elevació aigües mes maig 205.100
 A F.E.C.S.A. enllumenat públic mes maig ... 352.860
 A F.E.C.S.A. enllumenat dependències municipals mes maig 15.522
 A J. Recasens, material 14.805
 A J. Recasens, material 3.183
 A J. Recasens, material 8.176
 A Seresco, actualització P.M.H. 1984 36.879
 A Estació Servei, combustible vehicles serveis 7.986
 A Estació Servei, combustible camió escombraries 22.186
 A «La Alianza», conducta funcionaris mes juny 23.750
 A Com. Pegano, material piscines 13.064
 A L'Espiga, material oficina 7.235
 A Tintoreria Gatell, rentar vestits reis i patges 12.000
 A Tintoreria Gatell, rentar tovalloles reis 500
 A Recanvis Carcasona, cable emissora 10.000
 A Foment Pro-Mercat, quota juny 5.000
 A La Catalana, assegurança incendis edifici Ajuntament any 84 2.608
 A M. Recasens Grases, material 32.729
 A A. Calatayud, despeses notariales escriptura cessió Casal 25.280
 A Tresor. S. Social, assegs. socials, mes abril 253.605

A J. Barrios, plàstic 150
 A Comercial Sans, reparació fotocopiadora 4.351
 A Llibrer. Marsà, cartell Ràdio Sió 1.911
 A Super-Stak, material neteja 1.695
 A J. Escolà, material Ràdio Sió 380
 A J. Mª Roqué, reparacions escorxador 5.565
 A J. Escolà, material guarderia 6.436
 A J. Escolà, claus Ajuntament 135
 Al mateix, claus Polisportiu 500
 A Pera d'Agramunt, material oficina 796
 A L'Espiga, llibres concurs auques 5.000
 A Casa Gil, material neteja 4.783
 A Casa Gil, material neteja 2.034
 A Estació Servei, gas-oil camió escom. 20.047
 A Estació Servei, combust. vehic. serv. 4.428
 A Pirot. Zaragoza, material servit. 37.889
 A Transports Bernaus, encàrrecs Lleida 2900
 A L'Espiga, lots llibres pel Certamen Literari Sant Jordi 54.375
 A Magatzems Bonet, uniformes brigada 63.097
 A F.E.C.S.A. enllumenat públic Verge Socors (Viv. Sindicals) 16.081
 A Agro-Sió, producte matar-herbes jardins 2.800
 A Ramon Gili, reparació font Passeig 2.238
 A Ramon Gili, reparació Polisportiu 500
 A I.A.S.A. quota conservació comptadors servei aigües, 2on. trimestre 84 22.932

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

PLAÇA ANTONI MAURA 6 TEL 3197700 BARCELONA 3
 TEL FAX 50722 CADG E

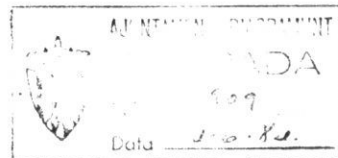
JOAN BILBAO I BERGES

REGIDOR GENERAL

Barcelona, 25 de maig de 1984

Sr. Josep Hugué i Herbera
 Alcalde-President de l'Ajuntament

A G R A M U N T

Distingit senyor,

En relació a les converses que vauig mantenir amb vostè a finals de l'any passat, em complau poder anunciar-li que acoimplerts els tràmits necessaris per a l'aprovació del nostre Pressupost d'Obres Socials per a l'any 1984, tenim a disposició d'aquest Ajuntament la quantitat de 2.000.000,- de ptes. destinades a cobrir necessitats del "Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca".

Aprofito l'avinentesa per a saludar-lo ben cordialment,

UNA HISTÒRIA REAL

Per Guillem Viladot

M'ho contava una senyora no fa gaires dies. És una història que en substància és present moltes vegades entre tots nosaltres però que en passar anònima fa com si no hagués existit mai. De fet potser si no parléssim de les coses aquestes coses no haurien esdevingut mai. La paraula té una màgia creativa per la qual les coses són. L'acció marca la persona, però la paraula la perllonga dins la memòria.

El seu marit era metge. Tota la vida va ser un home vital. A més de la medicina, exercia l'art, l'esport, la filosofia. Una mica més enllà dels seixanta anys, aquest metge va rebre el primer senyal de feridura. De moment va ser una feridura lleu, però després, en repetir-se l'atac, la feridura va deixar-lo paralitzat de tot un costat i sense parla.

Entre un atac i l'altre, el metge va dir a la seva dona: «si això es repeteix, mata'm; la pistola és carregada aquí a la tauleta de nit...». La dona obrí el calaix i contemplà l'arma. Durant una estona esguardà el seu home convertit en un tros de carn que batejava i que mai més ja no podria sentir ni pensar ni gairebé mirar. Mentrestant rumiava que un cop l'hagués mort ella es suicidaria.

Ella m'explicava: jo no podia suportar de tenir al meu costat una cosa que ja no tenia res a veure amb

un home; havia estat massa feliç per aleshores avenir-me a conviure amb una mena de vegetal, o pitjor encara. A més ell sabia que una feridura és irreversible i que no podia condemnar-me a suportar un cos inactiu, pura materialitat. Els dos estàvem d'acord. Només faltava premer el gatell. I no ho vaig fer. Sense tenir fills hauria estat molt fàcil.

La raó fonamental per la qual optà per la vida és que, tot d'una, com un cop de llum, va veure clar que ella no tenia autoritat damunt de l'existència, que no era veritat que siguem amos de la vida dels nostros cossos. Li molestà aquesta conformació a un estat de coses que pressuposava un ordre al qual ella quedava sotmesa totalment. Ella no creia en cap transcendència, però en aquells moments tan dramàtics va entendre que la mort no és res, que la mort és el fi de tot.

Durant set anys va acompanyar el seu home talment fos un sac de patates. Ara, mentre ella em contava aquesta història tan dramàtica, expressava un sentiment d'ira o de ràbia pels anys de penúria que havia hagut de protagonitzar. Per damunt d'aquest sentiment, amb tot, niuava una pau, certament estranya o potser irreal, però certa. Era la pau de les persones que en un moment donat poden elegir entre el ser o el no ser. Al cap i a la fi era la pau de la llibertat.